DECIZII

DECIZIA (UE) 2019/115 A COMISIEI

din 10 iulie 2018

privind ajutorul de stat SA.37977 (2016/C) (ex 2016/NN) pus în aplicare de Spania în favoarea Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A.

[notificată cu numărul C(2018) 4233]

(Numai textul în limba spaniolă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate dispozițiile menționate anterior ([1]) și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) La 9 decembrie 2013 și la 10 aprilie 2014, Comisia a primit două plângeri anonime împotriva statului spaniol referitoare la acordarea unui presupus ajutor ilegal și incompatibil în favoarea Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A (denumită în continuare „Correos"). Ambele plângeri au abordat următoarele aspecte referitoare la Correos: (i) presupusa supracompensație acordată Correos pentru îndeplinirea obligației de serviciu universal („OSU") începând cu anul 1998; (ii) presupusele scutiri fiscale incompatibile acordate Correos și (iii) presupusa neachitare a contribuțiilor de asigurări sociale pentru funcționarii publici angajați de Correos.

(2) La 14 februarie 2014, 26 februarie 2014 și 15 iulie 2014, Comisia a transmis autorităților spaniole versiuni neconfidențiale ale celor două plângeri.

(3) La 11 aprilie 2014 și 18 septembrie 2014, autoritățile spaniole au răspuns la plângerile respective.

(4) La 10 iulie 2014, 22 octombrie 2014 și 4 decembrie 2015, Comisia a solicitat informații suplimentare din partea autorităților spaniole.

(5) Autoritățile spaniole au răspuns la solicitările respective la 7 august 2014, la 19 decembrie 2014, 19 ianuarie 2015 și, respectiv, 21 decembrie 2015.

(6) Prin scrisoarea din 11 februarie 2016, Comisia a informat Spania că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește o serie de măsuri de ajutor acordate Correos. Decizia Comisiei de a iniția procedura (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii din 2016") a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]).

(7) Comisia a primit primele observații din partea Spaniei cu privire la decizia de inițiere a procedurii prin scrisoarea din 21 aprilie 2016.

(8) Comisia a primit observații de la Correos cu privire la decizia de inițiere a procedurii prin scrisoarea din 11 mai 2016.

(9) Comisia a primit observații de la o parte terță printr-o scrisoare din 12 mai 2016.

([1]) JO C 129, 12.4.2016, p. 10.
([2]) A se vedea nota de subsol [1].

(10) Comisia a transmis Spaniei observațiile primite la 8 iunie 2016.

(11) Spania și-a prezentat comentariile cu privire la observațiile părților terțe prin scrisoarea din 6 iulie 2016.

(12) În cursul procedurii, Comisia a primit observații suplimentare din partea Spaniei la 24 octombrie 2017 și la 23 mai 2018.

(13) Comisia a primit observații suplimentare din partea unui fost concurent al Correos, Unipost, prin scrisoarea din 20 martie 2018.

2. **DESCRIERE DETALIATĂ A PROCEDURII**

2.1. *PIAȚA SERVICIILOR POȘTALE DIN SPANIA*

(14) Înainte de aderarea Spaniei la Comunitatea Economică Europeană (CEE) în 1986, serviciile poștale din Spania erau operate de Administrația Generală. Decretul nr. 1113/1960 din 19 mai 1960 cu privire la Ordonanța privind serviciile poștale, pus în aplicare prin Regulamentul privind serviciile poștale, adoptat prin Decretul nr. 1653/1964 din 14 mai 1964, a definit serviciile poștale și a încredințat Direcției Generale „Correos y Telégrafos" sarcina furnizării acestor servicii. Adoptarea Ordonanței privind serviciile poștale și a regulamentului de punere în aplicare a acesteia a marcat începutul procesului de liberalizare a pieței serviciilor poștale din Spania. În timp ce monopolul deținut de „Correos y Telégrafos" a fost limitat la scrisorile și cărțile poștale interurbane și internaționale, serviciile poștale și de coletărie urbane au fost pe deplin liberalizate. În anii 1970, primii mari operatori privați au intrat pe piața serviciilor poștale din Spania.

(15) În urma aderării Spaniei la CEE, a existat o liberalizare treptată a serviciilor poștale între 1998 și 2010 pe baza directivelor privind serviciile poștale din Uniunea Europeană. Mai concret, Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) a fost transpusă în legislația națională în 1998 prin Legea nr. 24/1998 din 13 iulie 1998 privind serviciul poștal universal și liberalizarea serviciilor poștale (Legea privind serviciile poștale din 1998), care, pentru prima dată, a încredințat Correos îndeplinirea obligației de serviciu universal ([4]) („OSU"). Legea a prevăzut o listă redusă de servicii universale ([5]) care au fost rezervate pentru Correos în calitate de entitate care asigură îndeplinirea OSU („sectorul rezervat"), în timp ce toate celelalte servicii poștale nerezervate au fost liberalizate („sectorul nerezervat").

(16) Liberalizarea serviciilor poștale în Spania a continuat cu transpunerea în legislația spaniolă a Directivei 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]), prin Legea 53/2002 din 30 decembrie 2002 privind măsurile fiscale, administrative și sociale, care a modificat Legea privind serviciile poștale din 1998 menționată anterior și a redus în continuare sfera sectorului rezervat.

(17) În 2010, sectorul serviciilor poștale a fost complet liberalizat prin Legea 43/2010 din 30 decembrie 2010 privind serviciul poștal universal, drepturile utilizatorilor și piața serviciilor poștale (Legea privind serviciile poștale din 2010), care a transpus Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([7]) în legislația spaniolă. Legea privind serviciile poștale din 2010 redefinit domeniul de aplicare a OSU (de exemplu, serviciul de virament poștal a fost exclus din OSU) și a eliminat sectorul rezervat.

2.2. *BENEFICIARUL*

2.2.1. CORREOS

(18) Correos este o societate deținută în întregime de stat care este societatea-mamă a Grupo Correos, având ca acționar unic Sociedad Estatal („SEPI"). SEPI este o societate de tip holding pentru participațiile statului în întreprinderi.

([3]) Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, 21.1.1998, p. 14).

([4]) Dispoziția suplimentară și articolul 15 alineatul (2) din Legea privind serviciile poștale din 1998 enumeră următoarele servicii incluse în sfera serviciului poștal universal: 1. serviciile de virament; 2. furnizarea periodică de servicii poștale naționale și internaționale pentru articolele poștale care includ o adresă indicată de expeditor pe articolul respectiv sau pe ambalajul acestuia. Acestea ar putea fi: (a) scrisori și cărți poștale care conțin comunicări scrise, cu o greutate de până la 2 kg; (b) colete, cu sau fără valoare economică, cu o greutate de până la 10 kg

([5]) Articolul 18 din Legea privind serviciile poștale din 1998 definește sectorul rezervat ca fiind format din: servicii de virament; ridicarea, sortarea, transportul și livrarea expedierilor poștale interurbane, cu confirmare de primire sau nu, și a scrisorilor și cărților poștale, cu o greutate de până la 100 de grame (începând cu 1 ianuarie 2006, limita de greutate a fost stabilită la 50 de grame); serviciile poștale transfrontaliere (trimise sau primite dintr-un alt stat), inclusiv scrisori și cărți poștale trimise și primite, cu limitările menționate anterior în ceea ce privește prețul, greutatea și data; primirea cererilor, scrisorilor și comunicărilor pe care cetățenii le-au adresat organismelor administrației publice.

([6]) Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE în ceea ce privește continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 176, 5.7.2002, p. 21).

([7]) Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 52, 27.2.2008, p. 3).

(19) Correos oferă servicii poștale, inclusiv servicii universale, servicii de curierat și alte servicii (de exemplu, servicii legate de serviciile poștale și activități asociate, inclusiv operațiuni de transfer de bani, filatelie etc.). În 2016, Correos a avut o cifră de afaceri de aproximativ 1 761 de milioane EUR, a expediat 2 774 de milioane de trimiteri poștale (inclusiv colete) și a avut un număr de 49 785 de angajați.

(20) CORREOS este cel mai mare furnizor de servicii poștale, având un total de 8 787 de puncte poștale de contact în 2016. Societatea este lider de piață în sectorul poștal din Spania, deținând cea mai mare cotă pe piața serviciilor poștale din Spania, cu excepția serviciilor de colete. Până în 2017, Unipost S.A. a fost principalul concurent al Correos pe piața serviciilor poștale din Spania, însă această societate a cunoscut dificultăți financiare și a intrat în lichidare la 19 februarie 2018. Alți operatori poștali europeni (și anume, Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal și Royal Mail) dețin cote considerabile pe piața serviciilor de coletărie.

2.2.2. CADRUL JURIDIC APLICABIL SOCIETĂȚII CORREOS

(21) În Spania, statul a administrat în mod direct serviciul poștal începând din 1716. Correos a făcut parte din Administrația Publică, fiind inclusă în diferite ministere, cum ar fi Ministerul de Interne și Ministerul Transporturilor și Comunicațiilor.

(22) Organismul autonom „Correos y Telégrafos” a fost creat prin Legea nr. 31/1990 privind bugetul general de stat din 27 decembrie 1990. Organismul autonom „Correos y Telégrafos” a fost instituit în 1992, aflându-se în subordinea Ministerului Transporturilor, Turismului și Comunicațiilor.

(23) „Correos y Telégrafos” a devenit o entitate comercială publică aflată în subordinea Ministerului Dezvoltării în temeiul Legii nr. 6/1997 din 14 aprilie 1997 privind organizarea și funcționarea Administrației Generale de Stat.

(24) Legea 14/2000 din 29 decembrie 2000 privind măsurile fiscale, administrative și sociale a adoptat cadrul juridic pentru „Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.”, societatea fiind constituită în iunie 2001. La 5 iunie 2012, toate societățile care aparțineau grupului Correos (și anume, Correos și filialele sale Correos Express, Nexea și Correos Telecom) au fost încorporate în societatea de tip holding SEPI, care a devenit acționarul unic.

2.3. *DESCRIEREA MĂSURILOR PUBLICE ÎN FAVOAREA CORREOS*

2.3.1. COMPENSAȚIILE PENTRU ÎNDEPLINIREA OSU ACORDATE CORREOS

(25) În 1998, Correos a primit sarcina îndeplinirii OSU prin Legea privind serviciile poștale din 1998. Cu titlu de compensație pentru îndeplinirea OSU, Correos a beneficiat de finanțare publică în perioada 1998-2010. Ulterior, prin Legea privind serviciile poștale din 2010, Correos a primit sarcina îndeplinirii OSU pentru o perioadă de 15 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2011.

2.3.1.1. ***Compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998***

(26) De la 11 martie 2000, Legea privind serviciile poștale din 1998 a fost completată cu un „Plan de Prestación” („Plan de Prestación din 2000”), care stabilește un mecanism de compensare pentru a estima costurile nete ale Correos suportate în ceea ce privește îndeplinirea obligației care îi revine în calitate de furnizor de serviciu universal și a unor criterii de calitate pentru îndeplinirea OSU.

(27) Din 2000 până în 2010, compensația pentru îndeplinirea OSU a fost acordată Correos pe baza unei metodologii elaborate de către autoritățile spaniole („metodologia spaniolă”), care este prezentată în detaliu în Plan de Prestación din 2000. În plus, Plan de Prestación din 2000 stabilește că Correos ar trebui să pună în aplicare contabilitatea analitică împreună cu separarea conturilor, astfel cum se prevede la articolul 29 din Legea privind serviciile poștale din 1998.

(28) Metodologia spaniolă pentru estimarea costului net al sarcinii inechitabile reprezentate de obligația de serviciu universal a cuprins următoarele etape:

(a) ETAPA 1: Determinarea veniturilor și costurilor unitare pentru fiecare produs/serviciu și fiecare centru de costuri conform informațiilor referitoare la contabilitatea costurilor deținute de Correos. Pentru orice produs/serviciu dat, centrele de costuri în care costurile unitare sunt mai mari decât veniturile unitare sunt generatoare de pierderi. Celelalte centre de costuri, în care veniturile unitare sunt mai mari decât costurile unitare, sunt generatoare de profit.

(b) ETAPA 2: Pentru fiecare serviciu rezervat (RSi), evaluarea centrelor de costuri care sunt generatoare de pierderi/profit pentru furnizarea serviciului respectiv și calcularea pierderilor/profitului agregat pentru furnizarea serviciului respectiv (RSi pierderi/profit). Costurile nete pentru serviciile rezervate sunt calculate ca diferența dintre suma RSi Pierderi și suma RSi Profit.

(c) ETAPA 3: Pentru fiecare serviciu nerezervat (NRSi), evaluarea centrelor de costuri care sunt generatoare de pierderi pentru furnizarea serviciului respectiv și calcularea pierderii globale a acestor centre pentru furnizarea serviciului respectiv (NRSi Pierderi). Costurile nete pentru serviciile nerezervate se calculează ca suma NRSi Pierderi.

(d) ETAPA 4: Compensația pentru îndeplinirea OSU acoperă costurile nete ale serviciilor rezervate și nerezervate, calculate în conformitate cu etapele 2 și 3.

(29) Tabelul 1 prezintă compensațiile care au fost acordate Correos pentru îndeplinirea OSU în perioada 2004-2010 și care au fost calculate utilizând metodologia spaniolă:

Tabelul 1

Compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos

(în milioane EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Costuri nete RSi	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521
Costuri nete NRSi	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812
Compensația pentru îndeplinirea OSU	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333

2.3.1.2. ***Compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate în temeiul Legii privind serviciile poștale din 2010***

(30) Legea privind serviciile poștale din 1998 a fost înlocuită de Legea privind serviciile poștale din 2010, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2011. Prin Legea privind serviciile poștale din 2010, Correos a primit sarcina îndeplinirii OSU pentru o perioadă de 15 ani începând de la data intrării în vigoare a legii (și anume, până la 1 ianuarie 2026).

(31) Articolele 27 și 28 din Legea privind serviciile poștale din 2010 prevăd că furnizorul de OSU este autorizat să primească o compensație până la valoarea costului net suportat în îndeplinirea obligațiilor sale. Costul net trebuie să fie calculat în conformitate cu metoda costului net evitat (denumită în continuare „metodologia CNE") ca diferența dintre costul net suportat de furnizorul de serviciu universal însărcinat cu îndeplinirea OSU și costul net al furnizorului de serviciu universal care nu este însărcinat cu îndeplinirea OSU. Calculul ia în considerare toate elementele relevante, inclusiv beneficiile intangibile și comerciale care revin unui furnizor de servicii poștale desemnat să furnizeze serviciul universal, dreptul de a realiza un profit rezonabil și măsurile de stimulare a rentabilității, având în vedere anexa 1 la Directiva 2008/6/CE.

(32) În conformitate cu articolul 22 alineatul (3) și cu articolul 27 alineatul (2) litera (b) din Legea privind serviciile poștale din 2010, metodologia CNE descrisă în considerentul 31 ar trebui să fie elaborată în cadrul unui nou „*Plan de Prestación*". Cu toate acestea, până în prezent, un astfel de nou *Plan de Prestación* nu a fost încă adoptat. Prin urmare, din 2011 nu a existat nicio metodologie pentru estimarea costului net al OSU.

(33) În acest stadiu, potrivit autorităților spaniole, Correos nu a primit în mod oficial nicio compensație pentru îndeplinirea OSU începând din 2011, deși societatea a beneficiat de plăți în avans cu titlu provizoriu pentru anii 2011-2017. Costurile nete reale corespunzătoare acestor ani rămân să fie calculate de îndată ce noul *Plan de Prestación* este adoptat și metodologia CNE este definită. Comisia va evalua compensațiile pentru îndeplinirea OSU în temeiul Legii privind serviciile poștale din 2010 într-o altă decizie.

2.3.2. SCUTIRILE FISCALE ACORDATE CORREOS

(34) În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (b) din Legea privind serviciile poștale din 1998, furnizorul de servicii universale ar beneficia de „scutirea de la plata impozitelor pe serviciile sale în sectorul rezervat, cu excepția impozitului pe profit". Articolul 22 alineatul (2) din Legea privind serviciile poștale din 2010 a menținut această scutire fiscală și a extins-o la întreaga OSU.

(35) Potrivit autorităților spaniole, singurul impozit care ar putea intra în domeniul de aplicare a acestei scutiri, pe lângă TVA, ar fi impozitul pe activitățile economice (*Impuesto de Actividades Económicas*, denumit în continuare „IAE"), având în vedere că acesta reprezintă o taxă percepută pe desfășurarea unei activități economice și este legat de furnizarea serviciului universal. Alte impozite, cum ar fi impozitul pe transferul proprietăților imobiliare, impozitul pe construcții, impozitul pe creșterea valorii terenurilor urbane și impozitul pe autovehicule nu intră în domeniul de aplicare a scutirii deoarece nu sunt legate de activitatea economică de furnizare a serviciului universal.

(36) Autoritățile spaniole au explicat că Correos a fost scutită parțial de plata IAE, întrucât aceasta plătește numai 50 % din valoarea normală a impozitului.

(37) În ceea ce privește impozitul pe bunurile imobiliare (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*, denumit în continuare „IBI"), autoritățile spaniole au explicat că acesta este un impozit care nu se percepe pe furnizarea OSU sau a altor servicii poștale, însă se percepe pe valoarea proprietăților imobiliare. Prin urmare, acest impozit nu intră în domeniul de aplicare a celor două legi privind serviciile poștale. Cu toate acestea, între 2008 și 2013, Correos a depus mai multe cereri pe baza interpretării articolului 19 alineatul (1) litera (b) din Legea privind serviciile poștale din 1998 și a articolului 22 alineatul (2) din Legea privind serviciile poștale din 2010 susținând că aceasta ar trebui să fie exceptată de la plata IBI pentru o serie de birouri din diferite localități. În urma cererii de scutire de la plata IBI formulate de Correos, mai multe instanțe și administrații locale au luat o decizie în favoarea Correos, acordându-i astfel o rambursare a impozitelor plătite anterior.

2.3.2.1. ***Scutirea de la plata impozitului pe bunurile imobiliare (IBI)***

(38) IBI este un impozit local în cadrul sistemului fiscal spaniol care este reglementat prin Decretul regal legislativ nr. 2/2004 din 5 martie 2004. În conformitate cu articolul 60 din Decretul regal legislativ, acest impozit „este un impozit direct obiectiv perceput pe valoarea proprietăților în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul Decret legislativ regal". Evenimentul impozabil al IBI este beneficierea de oricare dintre drepturile prevăzute la articolul 61 din Decretul regal legislativ nr. 2/2004 asupra proprietăților rurale și urbane și asupra proprietăților cu caracteristici speciale. IBI nu se percepe pe activitate, ci pe valoarea proprietății.

(39) Între 2008 și 2013, pe baza interpretării articolului 19 alineatul (1) litera (b) din Legea privind serviciile poștale din 1998 și a articolului 22 alineatul (2) din Legea privind serviciile poștale din 2010, Correos a formulat mai multe cereri susținând că aceasta ar trebui să fie scutită de la plata IBI în temeiul legilor privind serviciile poștale pentru o serie de birouri din diferite localități. În urma cererii de scutire de la plata IBI formulată de Correos, mai multe administrații locale și instanțele au luat o decizie în favoarea Correos. Potrivit autorităților spaniole, rambursările de impozite acordate efectiv societății Correos se ridică la 752 840,50 EUR.

(40) Aceste interpretări de către instanțe ale Legii privind serviciile poștale atât din 1998, cât și din 2010, care au permis ca furnizorii de servicii universale să fie exceptați de la plata IBI, au fost respinse de Curtea Supremă a Spaniei în 2013 în urma unui recurs în casație introdus de autoritățile locale din provincia Huesca. În hotărârea sa, Curtea Supremă a considerat că articolul 22 alineatul (2) din Legea privind serviciile poștale din 2010 ar trebui să fie interpretat în mod restrictiv. Potrivit Curții Supreme, scutirile de la plata impozitului prevăzute la acest articol se pot aplica numai impozitelor percepute pe activitățile legate direct de furnizarea OSU și, în consecință, nu ar putea să se aplice IBI, care este un impozit direct perceput pe valoarea proprietății.

(41) Scutirile de la plata IBI acordate Correos în perioada 2008-2013 nu au fost niciodată recuperate. Astfel, în temeiul sistemului de drept național spaniol, recursul în casație în favoarea legii („recurso de casación en interés de ley") are un caracter extraordinar și subsidiar care vizează exclusiv unificarea doctrinei juridice și, prin urmare, nu poate avea un efect asupra chestiunii menționate în cererea de recurs (și anume, în cazul de față, acesta nu are puterea de a anula hotărârile și deciziile privind scutirile de la plata impozitelor).

2.3.2.2. ***Scutirea de la plata impozitului pe activitățile economice (IAE)***

(42) IAE a fost prevăzut de Legea nr. 39/1988 din 28 decembrie 1988, care a fost înlocuită prin Decretul regal legislativ nr. 2/2004 din 5 martie 2004. Din articolul 78 din Decretul regal legislativ rezultă că întreprinderile care desfășoară activități economice, comerciale, profesionale sau artistice ar trebui să facă obiectul impozitului.

(43) Conform articolului 78 din Decretul regal legislativ nr. 2/2004, IAE „este un impozit direct obiectiv al cărui eveniment impozabil este desfășurarea, activităților economice, comerciale, profesionale sau artistice pe teritoriul național, fie că sunt desfășurate într-un anumit loc sau nu și fie că sunt specificate în cotele de impozitare sau nu”.

(44) Tarifele pentru IAE au fost stabilite prin Decretul regal legislativ nr. 1175/1990 din 28 septembrie 1990. Acesta clasifică activitatea poștală în grupa 847 „Servicii poștale și telecomunicații” începând cu anul 1999. Acest grup include furnizarea de servicii poștale care constau în colectarea, acceptarea, clasificarea, prelucrarea, transportul, distribuirea și livrarea trimiterilor poștale în toate formele sale. Cu toate acestea, nota 3 la grupa de tarife 847 prevede că entitatea comercială publică Correos are dreptul să plătească numai 50 % din valoarea impozitului stabilit pentru acest grup. Potrivit autorităților spaniole, aceasta înseamnă că întreprinderea Correos a beneficiat de o scutire în valoare de 8 113,66 EUR pe an, începând din 2004. Autoritățile spaniole au confirmat faptul că întreprinderea continuă să beneficieze de scutirea parțială de plata impozitului prevăzut la nota 3 din grupul de tarife 847.

2.3.3. TREI MAJORĂRI DE CAPITAL ACORDATE ÎN 2004, 2005 ȘI 2006

(45) În perioada supusă examinării, Correos a beneficiat de trei majorări de capital în valoare totală de 48 081 000 EUR:

(a) o majorare de capital în valoare 16 027 000 EUR acordată la 13 decembrie 2004;

(b) o majorare de capital în valoare 16 027 000 EUR acordată la 25 noiembrie 2005;

(c) o majorare de capital în valoare de 16 027 000 EUR acordată la 24 noiembrie 2006.

(46) Potrivit autorităților spaniole, aceste majorări de capital au făcut parte din planul de afaceri strategic al Correos pentru perioada 2004-2006, în scopul de a compensa încetinirea pieței serviciilor poștale. Printre liniile strategice de bază prevăzute în acest plan de afaceri se enumeră:

(a) asigurarea durabilității viitoare a activității poștale pe baza eficienței;

(b) consolidarea creșterii întreprinderilor pe termen mediu prin promovarea serviciilor financiare și a coletelor ca principale obiective de creștere ale Correos;

(c) extinderea portofoliului de opțiuni de creștere viitoare prin dezvoltarea gestionării bazelor de date, a corespondenței și a comerțului electronic;

(d) modernizarea capacităților Correos și adaptarea modelului de gestionare în contextul pieței actuale, promovarea diversificării.

2.3.4. COMPENSAȚIA ACORDATĂ CORREOS PENTRU DISTRIBUIREA DE MATERIALE ELECTORALE

(47) Legea organică nr. 5/1985 din 19 iunie 1985 privind sistemul electoral general („LOREG”) și legislația sa de punere în aplicare reglementează procedura electorală în Spania, recunoscând dreptul de a vota fie în persoană, fie prin corespondență.

(48) Articolul 22 din Legea privind serviciile poștale din 1998 și articolul 22 alineatul (5) din Legea privind serviciile poștale din 2010 prevăd că statul poate impune anumite obligații furnizorului de serviciu universal desemnat în cadrul proceselor electorale. Același articol 22 alineatul (5) din Legea privind serviciile poștale din 2010 prevede că „impunerea obligațiilor de serviciu public suplimentare este compensată”.

(49) În conformitate cu prima dispoziție suplimentară din Legea privind serviciile poștale din 2010, Correos este furnizorul de serviciu universal desemnat și acesteia îi revine obligația de a furniza mai multe servicii în contextul diferitelor alegeri spaniole (și anume, alegeri naționale, regionale, europene și locale).

(50) Obligațiile de serviciu public ale Correos în ceea ce privește organizarea proceselor electorale în Spania se referă la următoarele:

(a) distribuirea prin poștă a buletinelor de vot (inclusiv furnizarea, acceptarea, transmiterea și livrarea prin poșta recomandată și rapidă) în contextul:

1. votului prin corespondență pentru alegătorii cu domiciliul în Spania;

2. votului prin corespondență pentru alegătorii rezidenți în absență;

3. votului prin corespondență pentru alegătorii care se află temporar în străinătate;

4. votului prin corespondență pentru personalul de la bord;

5. votului pentru personalul de la bord din cadrul forțelor armate sau în situații excepționale legate de apărarea națională; precum și al

6. votului prin corespondență pentru deținuți;

(b) distribuirea prin poștă a materialelor electorale trimise de candidații politici: admiterea și distribuirea ulterioară a materialelor de propagandă electorală realizare de candidații politici, în schimbul unui prețul simbolic pe material trimis (0,006 EUR);

(c) distribuirea altor trimiteri poștale expediate de Biroul de înregistrare a alegătorilor pe listele electorale (cum ar fi carduri de înregistrare pentru alegători, liste electorale de referință pentru consiliile locale etc.);

(d) colectarea documentației electorale de la comitetul electoral de îndată ce numărătoarea este finalizată. Aceasta include colectarea, păstrarea în condiții de siguranță și livrarea ulterioară a plicului care conține raportul și documentele pertinente pentru fiecare comitet către comisia electorală pertinentă.

(51) Autoritățile spaniole au explicat că, având în vedere constrângerile de timp legate de procesul electoral, Correos este obligat să acorde prioritate activităților menționate în considerentul 50 față de alte activități poștale. Numărul mare de trimiteri poștale care trebuie livrate, concentrarea ridicată a acestora în câteva zile și cerința de a livra în persoană majoritatea documentelor (în cazul poștei recomandate, cum ar fi buletinele de vot) implică eforturi suplimentare semnificative. Ca urmare, Correos a trebuit să își consolideze temporar personalul și alte resurse (de exemplu, transport, securitate etc.).

(52) Correos a primit compensații (a se vedea tabelul 2) pentru diferitele sale obligații în ceea ce privește organizarea alegerilor din 2004.

Tabelul 2

Valoarea compensațiilor acordate Correos pentru organizarea alegerilor

(EUR)

Anul	Domeniul de aplicare a alegerilor	Compensație pentru distribuirea materialelor electorale
2004	Național	27 182 926
2005	Regional	3 670 281
2006	Regional	4 528 376
2007	Național/regional	19 536 604
2008	Național/regional	19 609 632
2009	Național/regional	14 603 021
2010	Regional	4 620 588
2011	Național/regional	40 092 858
2012	Regional	14 268 978
	TOTAL	**148 113 264**

3. MOTIVELE CARE AU CONDUS LA INIȚIEREA PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE

(53) Comisia a decis să inițieze procedura oficială de investigare ca urmare a îndoielilor serioase în ceea ce privește compatibilitatea mai multor măsuri acordate în favoarea Correos începând cu 2004:

(a) compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998;

(b) scutirea de la plata IBI și scutirea parțială de la plata IAE;

(c) cele trei majorări de capital acordate în 2004, 2005 și 2006;

(d) și compensația acordată Correos pentru distribuirea de materiale electorale.

(54) În special, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la:

(a) nivelul de compensație primit de Correos pentru îndeplinirea OSU între 2004 și 2010 pe care l-a considerat *prima facie* ajutor de stat și posibilitatea unei supracompensări a operatorului;

(b) compatibilitatea sau caracterul de ajutor existent al scutirii de la plata IBI și al scutirii parțiale de la plata IAE, pe care le-a considerat *prima facie* ajutor de stat;

(c) conformitatea injecțiilor de capital acordate în 2004, 2005 și 2006 cu principiul investitorului economic privat în economia de piață;

(d) compatibilitatea sau caracterul de ajutor existent al compensației acordate în favoarea Correos pentru distribuirea materialelor electorale, pe care a considerat-o *prima facie* ajutor de stat.

4. **OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE PĂRȚILE INTERESATE**

(55) Comisia a primit observații de la două părți interesate, și anume beneficiarul presupuselor măsuri de ajutor, Correos, și o parte terță (denumită în continuare „partea terță anonimă”), care a solicitat ca identitatea sa fie păstrată confidențială.

4.1. *OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE CORREOS*

4.1.1. COMPENSAȚIA PENTRU ÎNDEPLINIREA OSU NU CONSTITUIE AJUTOR DE STAT INCOMPATIBIL

(56) În opinia Correos, compensația pentru îndeplinirea OSU acordată societății în perioada 2004-2010 nu constituie ajutor de stat. În special, Correos consideră că respectiva compensație nu constituie un avantaj, întrucât aceasta îndeplinește cele patru criterii stabilite în cauza C-280/00 („criteriile Altmark”) ([8]). Correos contestă concluzia formulată în decizia de inițiere a procedurii potrivit căreia compensația pentru îndeplinirea OSU nu respectă cel de al treilea și cel de al patrulea criteriu Altmark.

(57) În ceea ce privește cel de al treilea criteriu Altmark, astfel cum susține Correos, acesta prevede că orice compensații primite pentru furnizarea unui serviciu public nu ar trebui să depășească costurile nete, care reprezintă diferența dintre costuri și venituri, la care se adaugă un profit rezonabil. Correos consideră că cel de al treilea criteriu Altmark este legat în mod indisolubil de analiza compatibilității serviciilor de interes economic general, conform comunicării Comisiei („Cadrul privind SIEG din 2012”) ([9]). În special, Correos susține că respectiva compensație pe care a primit-o pentru îndeplinirea OSU respectă metodologia costului net evitat (denumită în continuare „CNE”) prevăzută la punctul 27 din Cadrul privind SIEG din 2012 și ar trebui, prin urmare, să fie considerată ca respectând cel de al treilea criteriu Altmark.

(58) Correos a explicat că metodologia spaniolă utilizată pentru a stabili compensația acordată Correos se bazează pe raportul care a fost comandat societății de consultanță National Economic Research Associates de către Comisie (raportul NERA) ([10]). Potrivit Correos, metodologia privind compensarea cuprinsă în raportul NERA reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE.

(59) În plus, Correos consideră că îndeplinirea celui de al treilea criteriu Altmark este vizată de principiul încrederii legitime. Potrivit Correos, Comisia a creat așteptări legitime prin publicarea raportului NERA, care a recunoscut metodologia CNE ca o metodă pertinentă de calculare a compensației pentru îndeplinirea OSU.

(60) Potrivit Correos, pentru îndeplinirea celui de al treilea criteriu Altmark, este irelevant faptul că metodologia CNE nu a fost stabilită până la intrarea în vigoare a cadrului privind SIEG din 2012.

(61) De asemenea, potrivit Correos, compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos întrunesc cel de al patrulea criteriu Altmark. În absența unei proceduri de achiziții publice, nivelul compensației primite ar fi adecvat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere obișnuită și bine gestionată le-ar suporta în cadrul aceluiași sector, luând în considerare atât veniturile, cât și un profit rezonabil din îndeplinirea obligației de serviciu public.

([8]) Cauza C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415.

([9]) Comunicarea Comisiei – Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (JO C 8, 11.1.2012, p. 15).

([10]) Raportul final privind calcularea costurilor și finanțarea obligațiilor de serviciu universal în sectorul poștal în Uniunea Europeană, noiembrie 1998, National Economic Research Associates (NERA). http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/studies/1998-nera_en.pdf

(62) Potrivit Correos, studiul Frontier Economics prezentat de Spania demonstrează că toate costurile suportate de Correos sunt inferioare celor suportate de o întreprindere obișnuită din sectorul poștal. Correos contestă îndoielile exprimate de Comisie în ceea ce privește concluziile formulate în raportul Frontier Economics:

(a) În primul rând, Comisia nu a concluzionat în deciziile sale privind ajutorul de stat că furnizorii de servicii universale din Grecia și Italia au fost ineficienți din punct de vedere al costurilor și, prin urmare, includerea acestor operatori poștali în eșantionul de societăți luate în considerare de Frontier Econonomics pentru a demonstra eficiența costurilor Correos nu poate fi considerată problematică.

(b) În al doilea rând, faptul că studiul Frontier Economics a fost elaborat *a posteriori* nu ar fi semnificativ, având în vedere jurisprudența relevantă și practicile Comisiei, care ar fi acceptat în trecut să ia în considerare studii elaborate în urma adoptării unei măsuri.

(c) În sfârșit, argumentul Comisiei potrivit căruia metodologia de calcul al costurilor utilizată de Spania nu ia în considerare eficiența ar fi contrazis, de asemenea, de faptul că metoda de calculare a costului net al OSU se bazează pe raportul NERA întocmit de Comisie. Prin urmare, metoda ar trebui considerată în mod necesar ca fiind în conformitate cu legislația UE.

(63) De asemenea, Correos arată că, în cazul în care Comisia ar concluziona că măsura constituie ajutor de stat, aceasta ar trebui să fie considerată compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 106 alineatul (2) din tratat.

(64) Correos reiterează că metodologia privind compensarea utilizată de autoritățile spaniole și inclusă în raportul NERA reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE și ar trebui să fie acceptată de către Comisie. În plus, Correos consideră că aceasta nu a fost supracompensată pentru îndeplinirea OSU pentru perioada 2004-2010, întrucât compensația a fost calculată conform metodologiei CNE fără a include profitul rezonabil.

(65) În cazul în care Comisia ar concluziona că măsura ar putea implica ajutor de stat incompatibil, Correos insistă asupra faptului că dividendele plătite statului în perioada 2004-2010 ar trebui să fie luate în considerare de către Comisie ca o reducere a compensației acordate Correos.

4.1.2. SCUTIRILE DE LA PLATA IMPOZITULUI PE BUNURILE IMOBILIARE (IBI) ȘI A IMPOZITULUI PE ACTIVITĂȚILE ECONOMICE (IAE)

(66) În ceea ce privește scutirea de la plata IBI, Correos explică, în primul rând, că aceste măsuri nu ar trebui să fie evaluate având în vedere Legea privind serviciile poștale din 1998 sau Legea privind serviciile poștale din 2010, ci prin trimitere directă la legislația care reglementează fiecare impozit.

(67) În plus, Correos consideră că măsura nu constituie ajutor de stat deoarece nu este imputabilă statului. Scutirea de la plata impozitului nu este prevăzută de nicio dispoziție legală. Câteva administrații fiscale locale, precum și câteva instanțe locale au aplicat scutirea de la plata impozitului pentru 94 de sedii ale Correos din 13 000. În hotărârea sa din 7 octombrie 2013, Curtea Supremă spaniolă a concluzionat că articolul 22 alineatul (2) din Legea privind serviciile poștale din 2010 nu a inclus scutirea de la plata IBI.

(68) În plus, Correos consideră că scutirea de la plata IBI nu poate fi recuperată, întrucât aceasta are autoritate de lucru judecat. Având în vedere jurisprudența instanțelor Uniunii ([11]), în cazul în care soluționarea judiciară finală a evaluat existența unui ajutor de stat, principiul autorității de lucru judecat ar trebui respectat. Correos consideră că hotărârea Curții Supreme spaniole aplică dreptul Uniunii și face referire la existența ajutorului de stat. Prin urmare, principiul autorității de lucru judecat ar trebui respectat, iar recuperarea ar trebui să fie împiedicată în cazul de față.

(69) În plus, Correos consideră că principiul autorității de lucru judecat ar trebui considerat ca fiind un principiu general al dreptului Uniunii și că acest principiu ar trebui să fie respectat atunci când este vorba despre imposibilitatea recuperării din cauza existenței unei hotărâri definitive în care existența ajutorului a fost deja stabilită.

([11]) A se vedea hotărârea Curții de Justiție din 16 martie 2006, C-234/04, Kapferer, ECLI:EU:C:2006:178, punctele 20 și 21; Hotărârea Curții de Justiție din 6 octombrie 2009, C-40/08, Asturcom Telecomunicaciones, ECLI:EU:C: 2009:615; Hotărârea Curții de Justiție din 11 noiembrie 2015, C505/14, Klausner Holz Niedersachsen, ECLI:EU:C:2015:742, punctele 36 și 45.

(70) În ceea ce privește scutirea fiscală de la plata IAE, Correos susține că scutirea parțială de la plata IAE nu constituie ajutor de stat. În special, Correos susține că scutirea fiscală parțială nu este selectivă deoarece este justificată de logica sistemului fiscal al IAE. Potrivit Correos, natura și logica intrinsecă a IAE este impozitarea activităților economice cu scopul de a interveni în producția sau distribuția bunurilor și serviciilor. Correos desfășoară activități economice care constau în producția de bunuri și servicii, dar este implicată, de asemenea, în furnizarea de servicii publice cum ar fi OSU, care nu urmează obiectivul economic al acesteia din urmă. Aceasta ar fi, prin urmare, justificarea scutirii parțiale de la plata IAE.

(71) În plus, Correos consideră că scutirea parțială de la plata IAE constituie un ajutor existent. Scutirea de la plata IAE a fost pusă în aplicare înainte de aderarea Spaniei la CEE în 1986. Așa-numita cotă pentru licență, care a reprezentat o formă a impozitului pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale, a fost adoptată prin Decretul 3313/1966 din 29 decembrie 1966. Legea 39/1988 din 28 decembrie 1988 a înlocuit impozitul pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale sub forma cotei pentru licență cu IAE. Potrivit Correos, nu s-au înregistrat modificări substanțiale în ceea ce privește evenimentul impozabil începând cu 1966.

4.1.3. INJECȚIILE DE CAPITAL DIN 2004, 2005 ȘI 2006

(72) Correos afirmă că injecțiile de capital realizate în 2004, 2005 și 2006 sunt conforme cu principiul investitorului economic privat în economia de piață și că acestea nu acordă un avantaj în favoarea Correos.

(73) Potrivit Correos, analiza investițiilor realizate ca urmare a injecțiilor de capital în perioada 2004-2006 demonstrează că statul spaniol a efectuat injecțiile de capital în rolul său de acționar și că aceste investiții ar fi putut fi realizate de orice investitor privat.

(74) Correos susține că injecțiile de capital răspund nevoii Correos de a realiza investiții mai mari decât nivelul mediu de investiții ale întreprinderii. Scopul injecțiilor de capital este stabilit în raportul privind înfățișarea Correos în fața Congresului Deputaților („el Congreso de los Diputados") la 4 octombrie 2005. Raportul stabilește o legătură între injecțiile de capital și necesitatea realizării de noi investiții în societate. Scopul injecțiilor de capital a fost de a desfășura un proces de modernizare în cadrul Correos, sporind eficiența și calitatea serviciilor furnizate de societate.

(75) Correos susține că rentabilitatea investițiilor demonstrează faptul că orice investitor economic privat ar fi realizat o investiție similară, întrucât rata internă a rentabilității injecțiilor de capital a fost mai mare decât costul capitalului Correos.

(76) În plus, Correos susține că respectarea principiului investitorului economic privat în economia de piață nu impune în mod obligatoriu o evaluare ex ante exactă a rentabilității atunci când principiul se aplică situației acționarului unui furnizor de SIEG precum OSU. Un astfel de acționar ar trebui să ia în considerare în mod necesar obligația societății de a furniza serviciul de interes economic general în considerațiile sale referitoare cu privire la realizarea sau nu a unei investiții.

(77) În astfel de circumstanțe, ar fi suficient să se demonstreze, pe baza unor dovezi obiective și verificabile, că un investitor economic privat care se confruntă cu aceeași obligație de serviciu public ar fi acționat în același mod.

(78) Potrivit Correos, aceasta este concluzia la care a ajuns Curtea de Justiție în cauzele Chronopost I ([12]) și Chronopost II ([13]), în care s-a acceptat faptul că rata internă a rentabilității calculată *ex post* a reprezentat un mijloc adecvat pentru a stabili dacă injecția de capital a respectat principiul investitorului în economia de piață.

4.1.4. COMPENSAȚIILE PENTRU DISTRIBUIREA MATERIALELOR ELECTORALE

(79) Correos susține că distribuirea materialelor electorale ale candidaților politici în contextul organizării alegerilor ar trebui luată în considerare ca făcând parte din prerogativele statului.

([12]) Hotărârea Curții de Justiție din 3 iulie 2003 în cauzele conexate C-83/01 P, C-93/01 P și C-94/01 P, Chronopost/UFEX și alții, ECLI:EU:C2003:388.

([13]) Hotărârea Curții de Justiție din 1 iulie 2008 în cauzele conexate C-341-06 și C-342/06P, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, ECLI:EU:C2008:375.

(80) În special, Correos susține că distribuirea materialelor electorale este o funcție esențială a statului deoarece aceasta face parte din regimul electoral general, este legată de rolul constituțional al partidelor politice și întrucât personalul Correos, atunci când desfășoară această activitate, acționează în calitatea sa de funcționar public.

(81) Potrivit Correos, prin urmare, distribuirea materialelor electorale de către candidații politici, ca urmare a scopului, naturii și reglementării sale este legată în mod indisolubil de exercitarea autorității publice de către stat. Prin urmare, aceasta nu este o activitate economică și Correos nu ar trebui să fie considerată o întreprindere în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

(82) Chiar dacă s-ar considera de către Comisie că distribuirea materialelor electorale ale candidaților politici constituie o activitate economică, Correos consideră că aceasta nu constituie un avantaj selectiv acordat în favoarea Correos. Această activitate este încredințată Correos de către stat deoarece Correos este singurul operator poștal capabil să furnizeze un serviciu care are calitatea și caracteristicile necesare ale serviciului respectiv. Prin urmare, în ceea ce privește distribuirea materialelor electorale ale candidaților politici Correos nu se află într-o situație juridică și de fapt comparabilă cu orice altă întreprindere din sectorul poștal.

(83) Chiar dacă Comisia ar concluziona că măsura constituie ajutor de stat, Correos susține că măsura ar trebui să fie considerată ajutor existent. Tariful redus pentru candidații politici în ceea ce privește trimiterea materialelor electorale a fost stabilit în 1977, când au avut loc alegerile din 15 iunie 1977. Alegerile din 15 iunie 1977 au fost organizate prin Decretul regal nr. 20/1997 din 18 martie 1977, care a stabilit pentru prima oară un tarif special pentru distribuirea materialelor electorale.

(84) Correos explică faptul că valoarea exactă a tarifului redus (o pesetă spaniolă, care este echivalentă cu 0,006 EUR) a fost reglementată ulterior printr-un ordin ministerial din 1977. Potrivit Correos, acest tarif redus a fost stabilit de la data respectivă. În hotărârea sa din 2 octombrie 2006 ([14]), Curtea Supremă spaniolă a concluzionat că tariful redus existent pentru distribuirea materialelor electorale referitoare la candidații politici a fost de o pesetă spaniolă (0,006 EUR).

(85) Decretul regal nr. 20/1977 a fost înlocuit ulterior de Legea organică nr. 5/1985 din 19 iunie 1985 privind sistemul electoral general („LOREG"), care conținea aceeași formulare referitoare la tarifele reduse pentru distribuirea materialelor electorale privind candidații politici.

(86) În cazul în care Comisia concluzionează că măsura constituie ajutor de stat, Correos consideră, de asemenea, că aceasta ar trebui să fie declarată compatibilă cu piața internă.

(87) În primul rând, măsura în cauză constituie un veritabil serviciu de interes economic general. Atât articolul din Legea privind serviciile poștale din 1998, cât și articolul 22 alineatul (5) din Legea privind serviciile poștale din 2010 recunosc că furnizorul de serviciu universal ar putea primi sarcina îndeplinirii unor obligații legate de distribuirea materialelor electorale cu scopul de a proteja evoluția corectă a proceselor electorale. În plus, articolul 22 alineatul (5) din Legea privind serviciile poștale din 2010 recunoaște că o astfel de sarcină ar trebui să facă obiectul unei compensații.

(88) Correos consideră că măsura este compatibilă în temeiul deciziei privind SIEG din 2012 ([15]). Correos explică faptul că decizia privind SIEG din 2012 ar fi aplicabilă deoarece compensația anuală medie acordată Correos ar avea o valoare sub 15 milioane EUR.

4.2. *OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE PARTEA TERȚĂ ANONIMĂ*

(89) Partea terță anonimă este de acord cu concluziile preliminare formulate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii în ceea ce privește următoarele măsuri:

(a) Compensațiile acordate Correos pentru îndeplinirea OSU.

(b) Scutirile de la plata impozitului pe bunurile imobiliare (IBI) și a impozitului pe activitățile economice (IAE).

([14]) Hotărârea Curții Supreme a Spaniei din 2 octombrie 2006, Rec. 89/2004.

([15]) Decizia 2012/21/UE a Comisiei din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L 7, 11.1.2012, p. 3).

(c) Majorările de capital acordate Correos în 2004, 2005 și 2006.

(d) Compensația acordată Correos pentru distribuirea de materiale electorale.

(90) De asemenea, partea terță anonimă este de acord în mod explicit că investigația în curs de desfășurare ar trebui să se axeze pe măsurile enumerate în considerentul 89.

(91) Aceasta aduce însă în atenția Comisiei o serie de măsuri care nu au fost abordate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii din 2016 și care, în opinia sa, ar trebui examinate, de asemenea.

(92) Potrivit părții terțe anonime ([16]):

— Correos ar fi beneficiat de un ajutor de stat în perioada 1998-2003 reprezentând cel puțin 794 de milioane EUR;

— Correos ar fi preluat gratuit o rețea poștală formată din 9 054 de puncte de servicii pentru clienți în urma îndeplinirii OSU și că această preluare ar fi acordat Correos un avantaj competitiv pentru livrarea de colete de până la 20 kg ([17]);

— Correos ar fi beneficiat de unele drepturi exclusive sau intangibile, cum ar fi contractele semnate între Correos și Administrația Publică, dreptul de a autentifica comunicațiile poștale, dreptul de a utiliza termenul „Spania", închirierea domeniului public, precum și privilegii vamale;

— Correos ar fi beneficiat de compensații acordate de stat pentru finanțarea campaniilor sale publicitare și de comunicare;

— Faptul că autoritățile spaniole sunt prezente în cadrul organelor de conducere ale Correos ar implica anumite avantaje și privilegii în favoarea Correos. Unul dintre aceste avantaje este că societatea nu a fost obligată să aplice prin lege metodologia de compensare corectă până în prezent. Correos ar fi primit compensații pentru perioada 2011-2016 în valoare de aproximativ 1,3 miliarde EUR, aplicând metodologia de compensare care a fost contestată de Comisie în decizia de inițiere a procedurii ([18]);

— Correos nu ar aplica cotele de TVA pentru anumite servicii poștale care fac obiectul unor acorduri negociate în mod individual care ar implica un ajutor de stat incompatibil;

— Correos ar fi realizat majorări de capital în cadrul Correos Express, o filială a Grupului Correos, în scopul de a acoperi pierderile în valoare de aproximativ 233 de milioane EUR, ceea ce ar constitui ajutor de stat în favoarea Correos Express;

— Correos utilizează o politică de prețuri de ruinare care rezultă din măsurile de ajutor de stat pe care le primește.

5. **OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE SPANIA**

5.1. *OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE SPANIA CU PRIVIRE LA DECIZIA DE INIȚIERE A PROCEDURII DIN 2016*

5.1.1. COMPENSAȚIA PENTRU ÎNDEPLINIREA OSU ACORDATĂ PRIN LEGEA PRIVIND SERVICIILE POȘTALE DIN 1998

(93) Spania consideră că măsura nu constituie ajutor de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) din tratat. În special, autoritățile spaniole susțin că măsura nu conferă un avantaj economic societății Correos deoarece compensațiile pentru îndeplinirea OSU respectă criteriile stabilite în hotărârea Altmark ([19]). De asemenea, autoritățile spaniole explică faptul că măsura în cauză nu a fost notificată deoarece acestea au considerat că măsura respecta criteriile stabilite în hotărârea Altmark.

([16]) Comisia remarcă faptul că unele dintre aceste aspecte nu par să constituie ajutor de stat (de exemplu, presupusele prețuri de ruinare), că altele nu par să se refere direct la Correos (de exemplu, presupusa subvenționare încrucișată a Correos Expres) și că faptele nu par să fie stabilite în ceea ce privește alte aspecte (de exemplu, presupusa compensație prezumtivă pentru finanțarea campaniilor publicitare și de comunicare ale Correos).

([17]) De asemenea, partea anonimă se referă la extinderea domeniului de aplicare a OSU prin Legea privind serviciile poștale din 2010 la coletele de până la 20 kg ca o indicație a interesului Correos de a-și extinde activitatea pentru a concura, profitând de poziția sa în calitate de furnizor de serviciu universal, cu celelalte societăți de servicii de livrare de colete pe piața spaniolă a serviciilor de livrare de colete.

([18]) Comisia va evalua compensațiile acordate Correos pentru îndeplinirea OSU în temeiul Legii privind serviciile poștale din 2010 într-o altă decizie (a se vedea considerentul 32).

([19]) Cauza C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415.

(94) Autoritățile spaniole susțin că măsura îndeplinește cel de al treilea criteriu Altmark, care prevede că nicio compensație pentru îndeplinirea OSU nu trebuie să depășească costurile nete (și anume, costurile minus veniturile relevante, la care se adaugă un profit rezonabil) aferente obligației de serviciu public. Spania susține că a pus în aplicare o metodologie de compensare care ar corespunde metodologiei costului net evitat prevăzute de Directiva 2008/6/CE. Autoritățile spaniole susțin că metodologia urmată este cea cuprinsă în raportul NERA, care a fost comandat de Comisie societății de consultanță National Economic Research Associates. Potrivit Spaniei, metodologia de compensare cuprinsă în raportul NERA reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE. Comisia a apreciat în mod eronat că supracompensarea, inclusiv în contextul hotărârii Altmark, poate fi calculată utilizând metodologia de contabilizare a costurilor, care a condus la concluzia că, în perioada 2004-2010, Correos a depășit ceea ce poate fi considerat ca fiind necesar pentru a acoperi integral sau parțial costurile suportate pentru îndeplinirea obligației sale de serviciu universal.

(95) Autoritățile spaniole susțin, de asemenea, că măsura respectă cel de al patrulea criteriu Altmark. Cel de al patrulea criteriu Altmark prevede că, în absența unei proceduri de achiziții publice, nivelul compensației primite ar fi adecvat cu condiția efectuării unei analize a costurilor pe care le-ar înregistra o întreprindere obișnuită, bine gestionată și echipată în mod corespunzător din același sector, luând în considerare atât veniturile relevante, cât și un profit rezonabil pentru îndeplinirea obligației de serviciu public. Potrivit autorităților spaniole, comparația se poate realiza luând în considerare numai întreprinderi din același sector, în acest caz sectorul poștal. Spania contestă îndoielile exprimate de Comisie cu privire la concluziile formulate în raportul Frontier Economics, care au susținut că măsura a respectat cel de al patrulea criteriu Altmark. Conform Spaniei, Comisia nu a demonstrat, în nicio decizie a Comisiei, că operatorii poștali din Grecia și Italia au fost ineficienți. În plus, Spania consideră că efectuarea *ex post* a studiului nu este relevantă pentru respectarea celui de al patrulea criteriu Altmark. În deciziile sale anterioare, Comisia nu a considerat că studiul *ex post* ar constitui un obstacol pentru acceptarea celui de al patrulea criteriu Altmark. În special, Spania face trimitere la decizia Comisiei din 21 octombrie 2008 privind Poste Italiane ([20]). În plus, potrivit Spaniei, jurisprudența constantă a acceptat rapoartele efectuate *ex post*. În special, Spania face trimitere la cauza Chronopost-La Poste ([21]), în care Tribunalul a acceptat un raport elaborat *ex post*.

(96) Autoritățile spaniole consideră că, în cazul în care măsura ar fi considerată ajutor de stat, aceasta ar trebui să fie declarată compatibilă cu piața internă în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) din tratat. În special, Spania consideră că măsura respectă criteriile de compatibilitate prevăzute de Cadrul privind SIEG din 2012.

(97) Autoritățile spaniole contestă îndoielile exprimate de Comisie cu privire la caracterul complet al actului de atribuire care stabilește obligațiile de serviciu public și metodele de calculare a compensației. Potrivit autorităților spaniole, actul de atribuire ar putea fi reprezentat de una sau mai multe acte juridice obligatorii. Statul membru este liber să aleagă forma specifică a acestui act de atribuire. În plus, nu ar fi necesar ca acesta să conțină o trimitere specifică la termenul de „act de atribuire". În special, autoritățile spaniole consideră că măsura respectă cerința de la punctul 16 litera (e) din Cadrul privind SIEG din 2012, conform căruia actul de atribuire ar trebui să cuprindă modalitățile de evitare și de recuperare a oricărei supracompensații. Acest aspect a fost demonstrat de faptul că compensația excesivă acordată în 2005 a fost recuperată ulterior, în anii următori.

(98) În ceea ce privește posibilitatea de a utiliza costul net evitat ca o metodologie de calculare a compensației, autoritățile spaniole susțin că punctul 69 din Cadrul privind SIEG din 2012 nu prevede obligația de a aplica metoda costului net evitat; acesta nu interzice statelor membre să utilizeze metodologia respectivă. În plus, punctul 184 din Ghidul privind aplicarea normelor Uniunii privind ajutoarele de stat, achizițiile publice și piața internă în cazul serviciilor de interes economic general și, în special, în cazul serviciilor sociale de interes general ([22]) precizează că obiectivul neaplicabilității metodologiei CNE prevăzute la punctul 69 din Cadrul privind SIEG din 2012 nu este de a impune o sarcină suplimentară statului membru pentru măsurile care existau înainte de obligația de a utiliza metodologia CNE. Prin urmare, autoritățile spaniole consideră că metodologia CNE, astfel cum a fost pusă în aplicare de Spania, este valabilă, putând fi utilizată legal pentru calcularea compensației acordate înainte de 2012.

([20]) A se vedea Decizia 2009/554/CE a Comisiei din 21 octombrie 2008 privind o schemă de ajutor de stat pusă în aplicare de Italia în vederea remunerării furnizorului de servicii poștale din Italia – Poste Italiane pentru distribuirea de certificate de economii poștale [C 49/06 (ex NN 65/06)] (JO L 189, 21.7.2009, p. 3).

([21]) Cauza T-613/97, Ufex și alții/Comisia, ECLI:EU:T:2006:150.

([22]) Document publicat de Comisie la 18 februarie 2013 (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/new_guide_eu_rules_procurement_ro.pdf).

(99) Astfel cum se explică în considerentul 94, autoritățile spaniole consideră că metodologia spaniolă de calculare a compensației pentru îndeplinirea OSU, care s-a bazat pe raportul NERA, echivalează cu metodologia costului net evitat. Autoritățile spaniole consideră că este irelevant, în această privință, faptul că metodologia spaniolă nu conține stimulente în ceea ce privește eficiența și beneficii intangibile, întrucât aceste două criterii nu existau la momentul în care Spania a pus în aplicare metodologia. Aceste criterii au fost introduse ulterior prin Directiva 2008/6/CE și Cadrul privind SIEG din 2012.

(100) Autoritățile spaniole au contestat metodologia și criteriile aplicate de Comisie în ceea ce privește profitul rezonabil în decizia de inițiere a procedurii din 2016. Autoritățile spaniole susțin că nu ar trebui să existe un profit rezonabil de referință aplicabil tuturor furnizorilor de servicii poștale și că acesta ar trebui să fie examinat de la caz la caz. Profitul rezonabil de referință aplicat de Comisie în decizia Comisiei din 25 ianuarie 2012 ([23]) privind bpost nu ar trebui să fie stabilit ca o valoare de referință pentru alți operatori poștali. În primul rând, cazul bpost diferă considerabil de situația Correos, în măsura în care cazul bpost nu s-a referit la îndeplinirea OSU, ci la alte SIEG. În al doilea rând, Comisia nu a aplicat în mod consecvent profitul rezonabil de referință stabilit în decizia privind bpost, întrucât aceasta a permis valori de referință mai mari în alte decizii ale Comisiei ([24]).

5.1.2. SCUTIREA DE LA PLATA IMPOZITULUI PE BUNURILE IMOBILIARE (IBI) ȘI A IMPOZITULUI PE ACTIVITĂȚILE ECONOMICE (IAE)

(101) În ceea ce privește scutirea de la plata IBI, autoritățile spaniole explică faptul că Legea privind serviciile poștale din 1998 și Legea privind serviciile poștale din 2010 nu scutesc Correos de la plata IBI. Cu toate acestea, anumite instanțe spaniole, atunci când au interpretat dispozițiile din Legea privind serviciile poștale din 1998 și Legea privind serviciile poștale din 2010, au considerat că scutirea de la plata IBI se aplică societății Correos. Autoritățile spaniole au explicat că scutirea fiscală a fost aplicată într-un număr foarte limitat de cazuri. În fapt, aceasta a fost aplicată în mod efectiv în cazul a 94 de sedii ale Correos din 13 000.

(102) Autoritățile spaniole consideră că scutirile fiscale nu pot fi imputabile statului deoarece acestea rezultă din hotărârile instanțelor judecătorești din Spania de a rambursa Correos sumele aferente IBI plătite anterior de societate.

(103) În ceea ce privește scutirea fiscală de la plata IAE, autoritățile spaniole consideră că scutirea de la plata IAE ar trebui să fie considerată ajutor existent. Scutirea de la plata IAE a fost pusă în aplicare înainte de aderarea Spaniei la CEE. Potrivit autorităților spaniole, scutirea de la plata IAE datează din 1966, când impozitul pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale a fost adoptat prin Decretul nr. 3313/1966 din 29 decembrie 1966. Legea nr. 39/1988 din 28 decembrie 1988 a înlocuit impozitul pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale în modalitatea sa a cotei pentru licență cu impozitul pe activitățile economice (IAE). Potrivit Spaniei, acest impozit nu a suferit modificări substanțiale din 1966, fără a aduce atingere faptului că Correos a beneficiat de scutiri totale atunci când a fost un organism administrativ datorită naturii sale.

5.1.3. INJECȚIILE DE CAPITAL DIN 2004, 2005 ȘI 2006

(104) Autoritățile spaniole consideră că injecțiile de capital realizate în 2004, 2005 și 2006 nu implică ajutor de stat deoarece acestea respectă principiul investitorului în economia de piață.

(105) Acestea subliniază că injecțiile de capital au fost precedate de evaluări economice *ex ante*, comparabile cu cele pe care le-ar fi realizat orice investitor privat. Injecțiile de capital au fost prevăzute în cadrul planurilor de acțiune multianuale aprobate de stat în calitate de acționar și au fost incluse în bugetele generale ale statului, care reflectă, la rândul lor, planurile strategice ale societății elaborate în scopul de a-și extinde activitatea în zone cu perspective mai bune și de a-și îmbunătăți eficiența, în contextul unei încetiniri accentuate a activității pe piața serviciilor poștale.

([23]) Decizia 2012/321/UE a Comisiei din 25 ianuarie 2012 privind măsura SA.14588 (C 20/09) pusă în aplicare de Belgia în favoarea De Post-La Poste (în prezent „bpost") (JO L 170, 29.6.2012, p. 1).

([24]) A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei din 28 martie 2012 în cazul SA.33054 (2012/N) – Compensație pentru costurile nete suportate pentru menținerea unei rețele viabile din punct de vedere non-comercial în perioada 2012-2015 și continuarea funcționării unei facilități de capital circulant (JO C 121, 26.4.2012, p. 1), și Decizia 2012/636/UE a Comisiei din 25 ianuarie 2012 privind măsura C 36/07 (ex NN 25/07) pusă în aplicare de Germania în favoarea Deutsche Post AG (JO L 289, 19.10.2012, p. 1).

(106) În special, planurile strategice pentru perioada 2001-2006 au pus în aplicare acțiuni de finalizare a procesului de modernizare a întreprinderii, urmărind următoarele obiective:

(a) asigurarea durabilității viitoare a activității poștale prin îmbunătățirea eficienței, promovarea liniilor de activitate cu cea mai ridicată valoare adăugată;

(b) consolidarea activităților prin cele mai bune perspective de creștere pe termen mediu;

(c) promovarea dezvoltării tehnologice în gestionarea bazei de date, „corespondență" etc.;

(d) modernizarea modelului de administrare și organizațional al Correos și adaptarea acestuia la contextul pieței.

(107) Potrivit autorităților spaniole, atingerea acestor obiective a necesitat ca societatea să fie dotată cu resurse suplimentare în scopul de a realiza investițiile necesare. După ce a analizat strategia întreprinderii, acționarul a decis să acorde trei majorări de capital în valoare totală de 48,08 milioane EUR, fiecare în valoare de 16,027 de milioane EUR, care urmau să fie aplicate în exercițiile financiare 2004, 2005 și 2006. Această majorare de capital a fost privită ca un element-cheie în atingerea ratelor de rentabilitate prevăzute în planurile de acțiune ale societății și au fost reflectate în evaluările efectuate de către acționarul unic. Majorările de capital au fost dictate, de fapt, de necesitatea de a realiza investiții care au fost „graduale" sau suplimentare față de cele pe care societatea le-a realizat în mod obișnuit.

(108) Autoritățile spaniole susțin, de asemenea, că evaluarea s-a materializat într-un cadru privind perspectivele economice și rezultatele legate de majorarea capitalului, elaborat cu un orizont de timp de cinci ani, o perioadă de timp rezonabilă pentru a evalua dacă deciziile de investiții ale societății au fost satisfăcătoare. Aceste previziuni au fost reflectate în planurile de acțiune multianuale, care, la rândul lor, au fost integrate în bugetele generale ale statului. Planul de acțiune multianual aprobat în exercițiul financiar 2004 a indicat o creștere de 3,6 % a cifrei de afaceri anuale și o îmbunătățire a profiturilor nete, cu profituri medii de aproximativ 5 % pe an, în comparație cu scenariul static fără majorări de capital. Aceste rezultate au fost obținute pe baza unui număr egal de plăți de capital în 2004, 2005 și 2006, permițând astfel punerea în aplicare a liniilor de acțiune prevăzute în planurile strategice în ceea ce privește investițiile.

(109) Previziunile cuprinse în planul de acțiune multianual și incluse în bugetul general al statului ar fi pe deplin comparabile cu cele pe care le-ar realiza un investitor economic privat în economia de piață. Acestea reprezintă baza pe care a utilizat-o statul, în calitatea sa de acționar, atunci când a hotărât să realizeze trei majorări ale capitalului social al societății în valoare totală de 48 081 000 EUR.

(110) Previziunile respective, realizate *ex ante*, sunt prezentate în tabelul 3.

Tabelul 3

Planul de acțiune multianual pe 2014

	2005	2006	2007	2008
Cifra de afaceri netă (mii EUR)	1 897 475	1 975 031	2 047 873	2 115 371
Creșterea cifrei de afaceri	3,4 %	4 %	3,6 %	3,2 %
Profitul net sau pierderea pentru exercițiul financiar (mii EUR)	78 092	97 214	106 038	113 403
Profitul net prevăzut	**4,1 %**	**4,9 %**	**5,1 %**	**5,3 %**

(111) Autoritățile spaniole au explicat că planurile de acțiune multianuale sunt analize *ex ante* pertinente ale previziunilor economice și financiare. Previziunile pe care acestea le conțin indică nivelurile rentabilității echivalente celor necesare unui investitor privat, ceea ce implică faptul că decizia de majorare a capitalului social, pentru a permite societății să realizeze investițiile necesare pentru realizarea profiturilor preconizare, este pe deplin justificată. Potrivit autorităților spaniole, aceste niveluri ale rentabilității ar fi determinat orice investitor privat să ia o decizie similară.

(112) Spania indică faptul că aceasta a adoptat rezoluția de majorare a capitalului social și de a plăti suma de 16,027 milioane EUR la 13 decembrie 2004, pe baza planului de acțiune multianual pentru exercițiul financiar 2004 care cuprinde previziunile financiare optimiste prezentate în tabelul 1. În mod similar, acționarul a adoptat decizii referitoare la majorări succesive la 5 decembrie 2005 și, respectiv, la 29 decembrie 2006, luând, de asemenea, în considerare planurile de acțiune multianuale. Spania arată, de asemenea, că evoluția reală a parametrilor utilizați în planurile de acțiune multianuale a îmbunătățit în mod evident previziunile financiare, astfel cum se poate observa în tabelul 4.

Tabelul 4

Rezultatele efective

	2005	2006	2007	2008
Cifra de afaceri netă (mii EUR)	1 940 000	2 014 400	2 106 600	2 141 000
Profitul net sau pierderea pentru exercițiul financiar	9,1 %	7 %	4,9 %	3,6 %
Profitul net	**4,3 %**	**9,1 %**	**7 %**	**4,9 %**

(113) Pentru a completa cele de mai sus, autoritățile spaniole au furnizat, de asemenea, un test al investitorului privat în economia de piață efectuat *ex post* de către Ernst & Young, care concluzionează că rata internă de rentabilitate (denumită în continuare „RIR") a majorărilor de capital examinate a fost de 9,29 %, iar costul pe piață al capitalului investiției respective a fost de 7,87 % la momentul realizării investiției.

(114) În acest sens, autoritățile spaniole consideră că observațiile formulate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii din 2016, pe baza cauzei Comisia/EDF ([25]), cu privire la necesitatea de a efectua analiza rentabilității înainte de realizarea investiției în cauză, nu iau în considerare faptul că a fost efectuată o evaluare economică *ex ante*, testul investitorului privat în economia de piață cuprins în raport servind ca o dovadă suplimentară pentru confirmarea validității principiului investitorului privat în economia de piață utilizat.

(115) Autoritățile spaniole contestă mai ales relevanța hotărârii în cauza Comisia/EDF în cazul de față, întrucât EDF își desfășura activitatea în condiții normale de piață, în timp ce Correos a primit sarcina îndeplinirii OSU. Autoritățile spaniole susțin că, atunci când se examinează măsurile adoptate cu privire la o întreprindere publică care își desfășoară activitatea într-un sector cu un serviciu universal, o analiză *ex post* a rentabilității nu poate fi considerată nevalidă, întrucât furnizarea serviciului economic general nu este determinată de o logică strict comercială; în acest caz, este necesar să se ia în considerare toate datele obiective și verificabile disponibile.

(116) Urmând această logică, autoritățile spaniole consideră că o jurisprudență mai relevantă ar fi cauzele Chronopost I ([26]) și Chronopost II ([27]), în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene a aprobat analiza efectuată de Comisie în Decizia 98/365/CE ([28]) în cele două hotărâri pronunțate de aceasta în urma căilor de atac introduse împotriva deciziei respective. În decizia respectivă, Comisia a evaluat dacă comportamentul operatorului poștal francez (La Poste) în calitate de acționar al SFMI-Chronopost a fost justificat din punct de vedere comercial în conformitate cu criteriile investitorului privat în economia de piață și a comparat *ex post* RIR aferentă injecțiilor de capital realizate de stat în favoarea La Poste și costurile sale de capital.

(117) În final, autoritățile spaniole explică faptul că, în cazul în care Comisia consideră că injecțiile de capital nu îndeplinesc principiul investitorului privat în economia de piață, acestea ar trebui să fie examinate având în vedere articolul 106 alineatul (2) din tratat, întrucât acestea reprezintă resursele alocate acoperirii serviciului public și nu au reprezentat în niciun caz ajutor de exploatare, nici datorită destinației fondurilor, nici prin natura lor.

([25]) Cauza C-124/10 P, Comisia/EDF, ECLI:EU:C:2012:318.
([26]) Hotărârea Curții de Justiție din 3 iulie 2003 în cauzele conexate C-83/01 P, C-93/01 P și C-94/01 P, Chronopost/UFEX și alții, ECLI:EU:C2003:388.
([27]) Hotărârea Curții de Justiție din 1 iulie 2008 în cauzele conexate C-341-06 și C-342/06 P, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, ECLI:EU:C2008:375.
([28]) Decizia 98/365/CE a Comisiei din 1 octombrie 1997 privind un presupus ajutor de stat acordat de Franța în favoarea SMFI-Chronopost (JO L 164, 9.6.1998, p. 37).

5.1.4. DISTRIBUIREA DE MATERIALE ELECTORALE PRIVIND CANDIDAȚII POLITICI

(118) Autoritățile spaniole consideră că distribuirea de materiale electorale de către Correos nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Toate activitățile desfășurate de Correos în contextul organizării alegerilor, în special distribuirea de materiale electorale privind candidații politici, nu sunt activități economice deoarece acestea constituie o prerogativă a statului.

(119) În special, în ceea ce privește distribuirea de materiale electorale privind candidații politici, autoritățile spaniole contestă concluziile formulate în decizia de inițiere a procedurii potrivit cărora măsura constituie o activitate economică. Autoritățile spaniole susțin că statul nu a introdus instrumente de piață pentru a asigura că toți alegătorii primesc materiale electorale privind candidații politici. O procedură electorală este alcătuită dintr-o serie de activități, toate fiind necesare și strâns legate între ele, care au scopul de a asigura dreptul fundamental de vot. Prin urmare, această activitate ar trebui să fie considerată ca fiind o prerogativă a statului.

(120) Autoritățile spaniole consideră că, în cazul în care măsura ar constitui ajutor de stat, aceasta ar fi ajutor existent, întrucât a fost pusă în aplicare înainte de aderarea Spaniei la Comunitatea Economică Europeană în 1986. Compensația acordată candidaților electorali pentru distribuirea materialelor electorale a fost instituită în 1977, fără a suferi modificări substanțiale. Articolul 44 alineatul (3) din Decretullege regal nr. 20/1977 din 18 martie 1977 cu privire la prevederile electorale a prevăzut că un ordin ministerial va stabili tarifele poștale speciale care se vor aplica materialelor electorale trimise de candidații politici. Ordinul ministerial din 3 martie 1977 și Ordinul ministerial din 4 mai 1977 au stabilit un tarif fix de o pesetă spaniolă pentru scrisorile cu o greutate de până la 50 de grame, care a rămas neschimbat de atunci.

(121) Articolul 59 din Legea organică nr. 5/1985 din 19 iunie 1985 privind sistemul electoral general a reiterat obligația de a stabili prin ordin ministerial tariful special perceput candidaților politici pentru trimiterea materialelor electorale. Articolul 1 din Ordinul ministerial din 30 octombrie 1985 a prevăzut că tarifele speciale prevăzute în Ordinul ministerial din 3 mai 1977 erau încă aplicabile. Ulterior, articolul 1 din Ordinul ministerial din 30 aprilie 1986 a stabilit că tarifele speciale prevăzute la articolul 1 din Ordinul ministerial din 30 octombrie 1985 erau încă aplicabile, și anume tarife speciale prevăzute în Ordinului ministerial din 3 mai 1977. Articolul 12 din Decretul regal nr. 605/1999 din 6 aprilie 1999, Legea privind serviciile poștale din 1998 și Legea privind serviciile poștale din 2010 nu au modificat tariful special aplicabil candidaților politici, care în prezent este prevăzut la articolul 59 din Legea organică nr. 5/1985 din 19 iunie 1985 privind sistemul electoral general și care se referă la tarifele speciale prevăzute în Ordinul ministerial din 3 martie 1977.

(122) În plus, autoritățile spaniole afirmă că, în cazul în care măsura ar fi considerată ajutor de stat, aceasta ar trebui să fie declarată compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 106 alineatul (2) din tratat.

(123) Dat fiind termenul de prescripție de 10 ani prevăzut în decizia de inițiere a procedurii (14 februarie 2004-14 februarie 2014), autoritățile spaniole susțin că perioada examinată ar trebui să fie 2004-2012, întrucât în anul 2013 nu au existat alegeri.

(124) Încredințarea serviciului de interes economic general în perioada 2004-2011 a fost prevăzută în ordinele ministeriale, care au inclus conținutul, domeniul de aplicare și durata obligației de serviciu public. Încredințarea serviciului de interes economic general către Correos în cursul anilor 2011 și 2012 a fost stabilită în cadrul unui acord al Consiliului de Miniștri pentru fiecare alegeri. Acordurile respective precizează caracterul, conținutul, domeniul de aplicare și durata serviciului de interes economic general. În plus, tabelul 5 arată că, în orice caz, valoarea totală a compensației acordată societății Correos pentru livrarea de materiale electorale în timpul alegerilor care au avut loc între 2004 și 2012 nu poate depăși costurile suportate.

Tabelul 5

Subcompensarea Correos pentru livrarea de materiale electorale

(EUR)

Anul	Sfera de aplicare a alegerilor	Costuri totale	Venituri 0,006 EUR per material	Compensații pentru distribuirea materialelor electorale	Venituri + compensație costurile totale
2004	Național	[…] (*)	[…]	27 182 926	[…]
2005	Regional	[…]	[…]	3 670 281	[…]

(EUR)

Anul	Sfera de aplicare a alegerilor	Costuri totale	Venituri 0,006 EUR per material	Compensații pentru distribuirea materialelor electorale	Venituri + compensație costurile totale
2006	Regional	[…]	[…]	4 528 376	[…]
2007	Național/Regional	[…]	[…]	19 536 604	[…]
2008	Național/Regional	[…]	[…]	19 609 632	[…]
2009	Național/Regional	[…]	[…]	14 603 021	[…]
2010	Regional	[…]	[…]	4 620 588	[…]
2011	Național/Regional	[…]	[…]	40 092 858	[…]
2012	Regional	[…]	[…]	14 268 978	[…]
2013	N/A	[…]	[…]		[…]
	TOTAL	**[…]**	**[…]**	**148 113 264**	**[…]**

(*) Informații confidențiale.

5.2. *COMENTARIILE SPANIEI CU PRIVIRE LA OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE PĂRȚILE TERȚE*

(125) În primul rând, autoritățile spaniole subliniază că reclamantul a cărui scrisoare a condus la inițierea actualei proceduri nu a prezentat observații cu privire la decizia de inițiere a procedurii din 2016. Autoritățile spaniole iau act de faptul că singurele părți terțe care au prezentat observații sunt Correos y Telégrafos, S.A. și o parte anonimă care reprezintă sectorul livrării de colete, astfel cum se poate deduce din conținutul observațiilor formulate.

5.2.1. COMENTARII PRIVIND OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE PARTEA TERȚĂ ANONIMĂ

(126) Autoritățile spaniole fac referire la observațiile lor cu privire la decizia de inițiere a procedurii din 2016 în legătură cu o serie de aspecte pentru care partea terță anonimă nu oferă niciun argument specific suplimentar.

(127) În plus, autoritățile spaniole furnizează o serie de observații suplimentare cu privire la următoarele aspecte.

5.2.1.1. ***Prelungirea perioadei de investigare***

(128) Autoritățile spaniole consideră că cererea de prelungire a investigației la perioada prescrisă este inadmisibilă și lipsită de coerență, întrucât, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, Comisia supune procedurii oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) din tratat doar măsurile care ridică îndoieli serioase cu privire la compatibilitate, cu condiția ca aceste măsuri să fi fost aplicate în afara termenului de prescripție de zece ani. De asemenea, autoritățile spaniole remarcă faptul că partea interesată anonimă a recunoscut acest punct juridic în observațiile sale care menționează faptul că „este clar că aceste sume nu pot face obiectul procedurii de investigare, întrucât termenul de prescripție pentru examinare a expirat”.

(129) De asemenea, autoritățile spaniole consideră că cererea de prelungire a investigației pentru perioada de după 2010 este nejustificată, întrucât statul spaniol s-a limitat la a efectua plăți în avans din bugetul general de stat care vor fi ajustate de îndată ce costul net va fi stabilit, după ce noul Plan de Prestación este notificat, iar Comisia Europeană formulează un aviz cu privire la acesta.

(130) Autoritățile spaniole consideră că partea terță recunoaște în mod implicit că costul net nu poate fi determinat până la adoptarea noului Plan de Prestación deoarece, în observațiile sale, aceasta face referire la notele explicative la conturile anuale ale Correos pentru 2014, conform cărora: „O rezoluție a CNMC ([29]) cu privire la un calcul al costului net al furnizorului de serviciu universal în 2011, 2012 și 2013, care este diferit de calculul în bugetul general de stat, ar putea avea un impact asupra sumelor înscrise în conturi. Nu ar fi posibil să se calculeze acest impact final până la adoptarea noului Plan de Prestación, care va stabili metodologia și elementele pentru calcularea costului net".

5.2.1.2. ***Presupuse avantaje legate de scutirea de TVA***

(131) În ceea ce privește scutirea de TVA, autoritățile spaniole explică faptul că aceasta este prevăzută în legislația spaniolă, fiind în deplină conformitate cu dispozițiile Directivei UE 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006, care reglementează această chestiune. Autoritățile spaniole explică, de asemenea, că nu este îndeplinită condiția de imputabilitate atunci când o măsură națională transpune un act comunitar care nu face obiectul niciunei marje de apreciere, astfel cum s-a stabilit în hotărârea Curții de Justiție din 23 aprilie 2009 în cauza C-460/07 (Hotărârea Puffer) ([30]).

5.2.1.3. ***Presupuse compensații acordate de stat pentru finanțarea campaniilor sale publicitare și de comunicare***

(132) Autoritățile spaniole neagă faptul că societatea Correos ar fi beneficiat de ajutor pentru a-și finanța campaniile publicitare și de comunicare.

(133) În special, autoritățile spaniole clarifică faptul că planurile instituționale de comunicare și de publicitate aferente menționate de către partea terță anonimă ca o dovadă a unui astfel de sprijin cuprind toate activitățile desfășurate de organismele Administrației generale de stat, precum și de întreprinderile publice în acest domeniu în scopuri statistice, dar că costurile de publicitate ale Correos menționate în aceste planuri au fost acoperite întotdeauna din resursele societății.

(134) Autoritățile spaniole explică faptul că, astfel cum se indică în plan, Comisia instituțională pentru comunicare și publicitate, un organism colegial administrativ, include în plan toate campaniile instituționale care urmează să fie desfășurate de Administrația generală de stat și organismele asociate. La fel ca orice altă întreprindere publică, Correos y Telégrafos, S.A. își elaborează propriile planuri de publicitate finanțate din resurse proprii și le include în acest plan doar în scopuri statistice.

5.2.2. COMENTARII CU PRIVIRE LA OBSERVAȚIILE PREZENTATE DE CORREOS

(135) Autoritățile spaniole sunt de acord cu observațiile prezentate de Correos y Telégrafos, S.A.

(136) Autoritățile spaniole au reacționat la solicitarea formulată de Correos în observațiile sale scrise ca dividendele distribuite să fie alocate pentru reducerea supracompensației indicate în decizia de inițiere a procedurii din 2016 reiterând faptul că, până în prezent, nu au fost furnizate dovezi cu privire la existența supracompensației.

(137) Cu toate acestea, Spania își reiterează, de asemenea, observațiile care subliniază necesitatea de a lua în considerare plata dividendelor în scopul de a reduce orice ajutor potențial care ar putea fi identificat la sfârșitul procedurii oficiale de investigare. Aceste dividende extraordinare și nerecurente acordate de Correos statului ar trebui, potrivit autorităților spaniole, să fie luate în considerare în scopul calculării resurselor publice puse la dispoziția Correos, în conformitate cu decizia Comisiei în cazul Statsbaner ([31]).

([29]) Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia: CNMC va adopta rezoluții după ce costul net al serviciului poștal universal și sarcina inechitabilă vor fi stabilite pentru acești ani diferiți.
([30]) Hotărârea C-460/07, Sandra Puffer/Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, ECLI:EU:C:2009:254.
([31]) Decizia 2011/3/UE a Comisiei din 24 februarie 2010 privind contractele de servicii publice de transport încheiate între Ministerul danez al Transporturilor și Danske Statsbaner [ajutor de stat C 41/08 (ex NN 35/08)] (JO L 7, 11.1.2011, p. 1).

5.3. *OBSERVAȚII SUPLIMENTARE PREZENTATE DE SPANIA*

5.3.1. ABORDĂRI ALTERNATIVE PENTRU CALCULUL UNEI SUPRACOMPENSAȚII PENTRU ÎNDEPLINIREA OSU ÎN PERIOADA 2004-2010

(138) În timp ce reiterează faptul că compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în perioada 2004-2010 nu implică ajutor de stat și, în caz contrar, că un astfel de ajutor ar trebui considerat compatibil, autoritățile spaniole consideră că, inclusiv dacă s-ar accepta abordarea adoptată de Comisie în decizia de inițiere a procedurii din 2016 de a utiliza o metodologie de alocare a costurilor ([32]), posibila supracompensație ar putea fi calculată urmând premisele de mai jos:

(139) În primul rând, sectorul rezervat și sectorul nerezervat ar trebui tratate separat: sectorul rezervat corespunde serviciilor poștale universale furnizate sub monopol; sectorul nerezervat cuprinde serviciile poștale universale. Mai mult, compensațiile în sectorul rezervat au urmat o metodă ale cărei rezultate corespund integral cu cele ale metodei de alocare a costurilor, în timp ce sectorul nerezervat a aplicat o abordare CNE, compensația fiind calculată și stabilită separat pentru fiecare sector în parte. Prin urmare, aceste sectoare ar trebui considerate ca fiind două SIEG distincte care fac obiectul unor evaluări separate și al unor metodologii de compensare diferite. În conformitate cu metodologia spaniolă, compensația pentru sectorul rezervat corespunde costului net contabil (costuri generale minus venituri), în timp ce compensația pentru sectorul nerezervat este calculată în conformitate cu o abordare CNE care acoperă rezultatele pierderilor înregistrate de segmentele generatoare de pierderi din sectorul nerezervat, plecând de la premisa că orice operator privat ar întrerupe activitatea acestora în lipsa unor obligații de serviciu public.

(140) Conform acestui raționament, din totalul compensațiilor pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în perioada 2004-2010 în valoare de aproximativ 955,237 de milioane EUR, aproximativ 637,850 de milioane EUR (pierdere contabilă înregistrată de sectorul rezervat) ar fi alocate sectorului rezervat, iar (restul de) 317,387 de milioane EUR vor fi alocate sectorului nerezervat (a se vedea tabelul 6).

Tabelul 6

Compensații pentru sectorul rezervat și sectorul nerezervat al serviciului universal

(milioane EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Sectorul rezervat	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Sectorul nerezervat	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Total	**91,030**	**87,729**	**94,757**	**120,264**	**142,646**	**222,478**	**196,333**	**955,237**

(141) Autoritățile spaniole consideră că cele două compensații ar trebui să fie evaluate separat, conducând la un rezultat diferit de cel la care a ajuns Comisia în decizia de inițiere a procedurii din 2016.

5.3.1.1. ***Evaluarea compensațiilor pentru sectorul rezervat al serviciului universal***

(142) Autoritățile spaniole sugerează evaluarea compensațiilor pentru sectorul rezervat al serviciului universal utilizând metodologia de alocare a costurilor și o rentabilitate a vânzărilor ([33]) (denumită în continuare „RV”) de referință de 4,8 % RV (valoarea de referință aplicată în cazul bpost pentru încredințările cu risc scăzut).

([32]) Metodologia de alocare a costurilor constă în calcularea costului net al unei obligații de serviciu public, cum ar fi OSU, ca fiind diferența dintre costurile suportate și veniturile obținute din îndeplinirea obligațiilor de serviciu public. Conform metodologiei de alocare a costurilor, un profit rezonabil poate fi adăugat costului net respectiv pentru a calcula suma maximă a compensației admisibile.

([33]) Rentabilitatea vânzărilor este o măsură de rentabilitate, cunoscută, de asemenea, sub numele de marjă de profit operațional. Aceasta este calculată ca raportul dintre profitul net din exploatare (profitul înainte de dobânzi și impozite) și veniturile din vânzări. Mai exact, profitul net din exploatare este diferența dintre veniturile și costurile la nivel operațional.

(143) O astfel de abordare demonstrează în mod clar la subcompensarea Correos pentru furnizarea acestui SIEG, întrucât ajutorul acordat pentru sectorul rezervat al serviciului universal corespunde exact costurilor sale contabile nete, astfel cum se ilustrează în tabelul 7, subcompensația reprezentând profitul rezonabil care nu a fost luat în considerare.

Tabelul 7

Subcompensația în sectorul rezervat al serviciului universal

(milioane EUR)

Sectorul rezervat al serviciului universal	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Venituri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costuri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costul net = Costuri-Venituri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Profit rezonabil (pe baza 4,8 % RV)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costul net + profitul rezonabil	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Compensația permisă pentru Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Compensația acordată Correos	46,171	40,435	39,558	80,823	101,783	176,559	152,521	637,850
Subcompensația = compensația permisă – compensația acordată	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

(144) Autoritățile spaniole explică faptul că, având în vedere că Correos este subcompensată pentru îndeplinirea serviciilor rezervate OSU și că celelalte condiții prevăzute de Cadrul privind SIEG din 2012 sunt îndeplinite, compensația pentru sectorul rezervat al serviciului universal ar trebui să fie considerată ca fiind compatibilă.

5.3.1.2. ***Evaluarea compensațiilor pentru sectorul nerezervat al serviciului universal***

(145) Autoritățile spaniole consideră că, în ceea ce privește sectorul nerezervat al serviciului universal, valoarea de referință utilizată în cazul bpost pentru încredințările cu risc ridicat poate fi aplicată.

(146) Cu toate acestea, având în vedere această ipoteză, autoritățile spaniole recunosc că sectorul nerezervat al serviciului nerezervat ar indica un cost net negativ în fiecare an, și anume un profit net care nu ar permite acordarea unei compensații, astfel cum se arată în tabelul 8.

Tabelul 8

Supracompensația în sectorul rezervat al serviciului universal

(milioane EUR)

Sectorul nerezervat al serviciului universal	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Venituri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costuri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

(milioane EUR)

Sectorul nerezervat al serviciului universal	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Costul net = Costuri – venituri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Profitul rezonabil (pe baza 7,4 % RV)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costul net + profitul rezonabil	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Compensații permise	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Compensații acordate	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Supracompensația = compensația acordată – compensația permisă	**44,859**	**47,294**	**55,199**	**39,441**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**317,387**

(147) În cadrul acestei abordări, compensația pentru sectorul nerezervat al serviciului universal ar putea fi considerată incompatibilă în măsura în care aceasta a condus la supracompensarea Correos. Cu toate acestea, autoritățile spaniole subliniază, de asemenea, că dividendele ar trebui luate în considerare ca reducând *de facto* valoarea compensației acordate Correos, astfel cum se explică în considerentele 148-152.

5.3.2. DIVIDENDE

(148) Autoritățile spaniole explică faptul că Correos a plătit dividende în perioada 20042010 (a se vedea tabelul 9).

Tabelul 9

Dividende plătite de Correos

(milioane EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Dividende plătite	0,000	0,000	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	151,275

(149) Autoritățile spaniole explică faptul că aceste dividende nu ar trebui considerate, în principal, ca o remunerare a acționarului, întrucât acestea au jucat mai degrabă rolul unui mecanism implicit de recuperare care permite autorităților spaniole, în circumstanțele particulare ale acestui caz, să reducă posibila suprafinanțare prin recuperarea resurselor de la societate. Statul, acționând în calitatea sa de autoritate bugetară, a decis să includă astfel de dividende în fiecare buget general al statului adoptat în perioada 2005-2008 pentru a aborda posibila suprafinanțare identificată în anul precedent în anul în care au fost luate astfel de decizii bugetare. O astfel de dispoziție nu a fost adoptată în 2009 și 2010, întrucât previziunile au indicat înregistrarea de pierderi de către societate în anii respectivi.

(150) În primul rând, autoritățile spaniole explică faptul că decizia de a plăti dividende este imputabilă mai degrabă statului spaniol, în calitatea sa de autoritate publică, decât conducerii Correos. În acest sens, autoritățile spaniole explică faptul că:

(a) dispoziția privind plata dividendelor de către Correos este reflectată în bugetul general al statului atât la rubrica Capital din secțiunea Societate, cât și în capitolul Venituri publice nefiscale. Bugetul general al statului este adoptat prin intermediul unui proiect de lege (*Anteproyecto de Ley*) aprobat de Consiliul de Miniștri și prezentat Parlamentului spre decizie finală;

(b) necesitatea de a realiza ajustări de finanțare sub formă de dividende se bazează pe rezultatele societății din anul precedent celui în care acestea sunt reflectate în bugetul general al statului, întrucât astfel de rezultate sunt singurele disponibile atunci când proiectul de lege a bugetului este adoptat în luna septembrie a fiecărui an;

(c) Correos, în calitate de societate, nu a avut în mod evident niciun interes să plătească dividende statului, care s-a angajat oricum să plătească compensația pentru îndeplinirea OSU până în 2010.

(151) În al doilea rând, autoritățile spaniole explică faptul că circumstanțele au fost de așa natură încât dividendele au fost singura modalitate practică de a modula posibila suprafinanțare în anumiți ani din următoarele motive:

(a) în 2000, Spania a încheiat cu Correos un contract conform căruia o anumită sumă compensatorie era plătibilă în mod automat, calcularea acesteia bazându-se pe o formulă prestabilită, până în 2010;

(b) deși Spania nu a efectuat o astfel de verificare formală a supracompensării, autoritățile spaniole au fost conștiente de faptul că situația financiară pozitivă a societății în anumiți ani furniza dovezi că o parte din finanțare este posibil să nu fi fost pe deplin necesară în anii respectivi;

(c) în aceste condiții, perceperea de dividende a fost singurul mijloc legal al statului de a reduce posibila suprafinanțare acordată Correos, în contract nefiind prevăzute mijloace alternative. În acest caz, dividendele au reprezentat un fel de mecanism de recuperare;

(d) de asemenea, autoritățile spaniole au explicat că Correos nu a obținut niciun avantaj economic special din primirea suprafinanțării și rambursarea acesteia sub formă de dividende. Societatea a înregistrat profituri în acești ani (și nu a avut nevoie de finanțare suplimentară pentru a funcționa), nu a obținut împrumuturi bancare (prin urmare, nu a beneficiat de o mai bună bonitate) și nu a realizat achiziții specifice.

(152) Pe baza acestui raționament, autoritățile spaniole explică faptul că dividendele plătite în anul N au fost decise în anul N-1 pe baza rezultatelor contabile disponibile pentru anul N-2. Prin urmare, aceste dividende au urmărit reducerea supracompensației prezente în anul N-2, astfel cum se prezintă succint în tabelul 10.

Tabelul 10

Dividende și supracompensare

(milioane EUR)

	Valoarea dividendelor	Anul de plată	Anul legat de supracompensare	Suma reprezentând supracompensarea pentru un anumit an	Supracompensarea redusă pentru un anumit an
	29,775	2006	2004	44,859	15,084
	30,576	2007	2005	47,294	16,718
	51,958	2008	2006	55,199	3,241
	38,966	2009	2007	39,441	0,475
	0,000	2010	2008	40,863	40,863
	0,000	2011	2009	45,919	45,919
	0,000	2012	2010	43,812	43,812
Total	**151,275**			**317,387**	**166,112**

6. **OBSERVAȚII SUPLIMENTARE PREZENTATE DE UNIPOST**

(153) La 20 martie 2018, Unipost a informat Comisia că a intrat în lichidare la 19 februarie 2018 și că aceasta consideră că ajutorul de stat incompatibil acordat în favoarea Correos a jucat un rol semnificativ în ceea ce privește falimentul acesteia.

(154) Potrivit Unipost, acest ajutor incompatibil a permis Correos să aplice prețuri mai mici pe pieţele nerezervate, aplicând o politică de stabilire a prețurilor care nu era legată de costurile sale pe astfel de piețe nerezervate.

7. **EVALUAREA MĂSURILOR**

7.1. *COMPENSAȚIILE PENTRU ÎNDEPLINIREA OSU ACORDATE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND SERVICIILE POȘTALE DIN 1998*

7.1.1. AJUTOR DE STAT ÎN SENSUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

(155) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, „sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.

(156) Prin urmare, pentru ca o măsură financiară să fie calificată drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (i) măsura trebuie să fie imputabilă statului membru și să fie acordată prin intermediul resurselor de stat; (ii) măsura trebuie să confere un avantaj economic unor întreprinderi; (iii) avantajul trebuie să fie selectiv; și (iv) măsura trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și să fie de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

7.1.1.1. ***Măsură imputabilă statului și acordată prin intermediul resurselor de stat***

(157) Pentru ca o măsură să constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, aceasta trebuie să fie acordată de către stat sau prin intermediul resurselor de stat. Resursele de stat includ toate resursele din sectorul public ([34]), inclusiv resursele entităților intrastatale (descentralizate, federale, regionale sau de altă natură) ([35]).

(158) Compensațiile pentru îndeplinirea OSU în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 sunt plătite direct din bugetul general al statului și, prin urmare, sunt în mod clar imputabile statului și acordate prin intermediul resurselor de stat.

7.1.1.2. ***Avantajul economic selectiv acordat în favoarea unei întreprinderi***

A. **Selectivitate**

(159) Pentru a se încadra în domeniul de aplicare a articolului 107 alineatul (1) din tratat, o măsură de stat trebuie să favorizeze „anumite întreprinderi sau producția anumitor bunuri”. Prin urmare, numai măsurile adoptate în favoarea întreprinderilor care acordă un avantaj în mod selectiv se încadrează în noțiunea de ajutor de stat.

(160) Compensațiile pentru îndeplinirea OSU sunt în mod clar selective deoarece favorizează doar o singură întreprindere: Correos.

B. **Noțiunea de întreprindere**

(161) Finanțarea din fonduri publice acordată unei entități poate fi calificată drept ajutor de stat numai în cazul în care entitatea respectivă este o „întreprindere” în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”) a definit în mod sistematic întreprinderile ca fiind entități care desfășoară o activitate economică ([36]). Calificarea unei entități ca întreprindere depinde, așadar, de natura activității acesteia, indiferent de statutul juridic al entității sau de modul în care este finanțată ([37]). În principiu, o activitate trebuie să

([34]) Cauza T-358/94, Compagnie nationale Air France/Comisia Comunităților Europene, EU:T:1996:194, punctul 56.
([35]) Cauza 248/84, Republica Federală Germania/Comisia Comunităților Europene, EU:C:1987:437, punctul 17; și cauzele conexate T-92/00 și T-103/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (T-92/00), Ramondín, SA și Ramondín Cápsulas, SA (T-103/00)/Comisia Comunităților Europene, EU:T:2002:61, punctul 57.
([36]) Cauzele conexate C-180/98-C-184/98, Pavel Pavlov și alții/Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, EU:C:2000:428, punctul 74.
([37]) Cauza C-41/90 Höfner & Fritz Elser/Macrotron GmbH, EU:C:1991:161, punctul 21 și cauzele conexate C-180/98-C-184/98, Pavel Pavlov și alții/Stichting Pensioenfonds Medische Specialisten, EU:C:2000:428, punctul 74.

fie considerată ca fiind de natură economică atunci când aceasta constă în oferirea de bunuri și servicii pe o piață ([38]). O entitate care desfășoară atât activități economice, cât și activități neeconomice trebuie considerată ca fiind o întreprindere numai în ceea ce privește prima categorie de activități ([39]). Simplul fapt că o entitate nu urmărește un scop lucrativ nu înseamnă neapărat că activitățile sale nu sunt de natură economică ([40]).

(162) În cazul de față, Correos oferă servicii poștale în schimbul unei remunerații pe piața spaniolă și în concurență cu alți furnizori de servicii. Furnizarea de servicii poștale pe această piață reprezintă, prin urmare, o activitate economică. Compensațiile pentru îndeplinirea OSU compensează Correos pentru furnizarea anumitor servicii poștale și, prin urmare, compensează o activitate economică. În consecință, în ceea ce privește activitățile finanțate prin măsurile în cauză, Correos trebuie să fie considerată o întreprindere.

C. **Avantaj economic**

(163) Un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat este orice avantaj economic pe care o întreprindere nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață, și anume în absența intervenției statului ([41]). Doar efectul măsurii asupra întreprinderii este relevant, și nu cauza sau obiectivul intervenției statului ([42]). Ori de câte ori situația financiară a unei întreprinderi se îmbunătățește ca urmare a intervenției statului, este prezent un avantaj.

(164) Compensațiile pentru îndeplinirea OSU sunt menite să acopere integral sau parțial costurile nete suportate de Correos pentru îndeplinirea OSU. Fără intervenția statului, Correos ar trebui să suporte singură aceste costuri. Măsura în cauză scutește Correos de unele costuri legate de activitățile sale economice și, prin urmare, îmbunătățește situația financiară a Correos. În consecință și fără a aduce atingere întrebării dacă măsura respectă condițiile stabilite prin hotărârea în cauza Altmark, măsura care face obiectul evaluării conferă *prima facie* un avantaj în favoarea Correos.

D. **Respectarea criteriilor Altmark**

(165) Compensațiile pentru serviciul public acordate unei societăți care respectă cele patru criterii stabilite de Curtea de Justiție în hotărârea sa în cauza Altmark sunt considerate a nu acorda un avantaj economic și, prin urmare, nu constituie ajutor de stat ([43]). Aceste patru criterii cumulative sunt următoarele:

„(a) (…) În primul rând, întreprinderii beneficiare trebuie să i se fi încredințat efectiv spre îndeplinire obligații de serviciu public, iar aceste obligații trebuie să fie definite în mod clar (…).

(b) […] În al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie să fie stabiliți în prealabil în mod obiectiv și transparent (…).

(c) […] În al treilea rând, compensația nu trebuie să depășească suma necesară acoperirii integrale sau parțiale a costurilor suportate pentru îndeplinirea obligațiilor de servicii publice, luându-se în considerare veniturile aferente și un profit rezonabil (…).

(d) (…) În al patrulea rând, atunci când întreprinderea care urmează să îndeplinească obligații de serviciu public într-un caz concret nu a fost aleasă în conformitate cu procedura de achiziții publice care ar permite selectarea ofertantului în măsură să presteze aceste servicii la costul cel mai mic pentru comunitate, nivelul

([38]) Cauza C-118/85, Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană, EU:C:1987:283, punctul 7.
([39]) Cauza C-82/01 P Aéroports de Paris/Comisia Comunităților Europene, EU:C:2002:617, punctul 74 și cauza C-49/07, Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio, EU:C:2008:376, punctul 25. A se vedea, de asemenea, Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general (JO C 8 din 11.1.2012), punctul 9.
([40]) Cauza C-49/07, Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)/Elliniko Dimosio, EU:C:2008:376, punctul 27 și cauza C-244/94, Fédération Française des Sociétés d'Assurance, Société Paternelle-Vie, Union des Assurances de Paris-Vie și Caisse d'Assurance et de Prévoyance Mutuelle des agriculteurs/Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, EU:C:1995:392, punctul 21.
([41]) Cauza C-39/94, Syndicat français de l'Express international (SFEI) și alții/La Poste și alții, EU:C:1996:285, punctul 60 și cauza C-342/96, Regatul Spaniei/Comisia Comunităților Europene, EU:C:1999:210, punctul 41.
([42]) Cauza C-173/73, Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene, EU:C:1974:71, punctul 13.
([43]) Cauza C-280/00, Altmark Trans GmbH și Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415.

compensației necesare trebuie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care le-ar înregistra o întreprindere obișnuită, bine gestionată și echipată în mod corespunzător din cadrul aceluiași sector, luându-se în considerare atât veniturile aferente, cât și un profit rezonabil pentru îndeplinirea obligațiilor respective."

(166) În ceea ce privește compensațiile acordate Correos în perioada examinată, Comisia confirmă opiniile exprimate în decizia de inițiere a procedurii din 2016 ([44]) potrivit cărora cel de al treilea și cel de al patrulea criteriu Altmark nu sunt îndeplinite.

Al treilea criteriu Altmark

(167) În decizia sa din 25 ianuarie 2012 privind bpost ([45]), Comisia a stabilit o marjă de referință rezonabilă a profitului aplicabilă tuturor furnizorilor de servicii poștale din Uniune. Comisia a stabilit respectivul nivel de referință al profitului pe baza a trei studii elaborate de experți (de WIK Consult, Deloitte și, respectiv, Charles River Associates). Nivelul de referință al profitului aplicabil tuturor operatorilor poștali din UE (exprimat ca RV) se bazează pe rentabilitatea observată a seriilor de societăți comparabile din sectorul poștal și de coletărie din mai multe țări. În special, în cazul în care un operator poștal este expus unui grad ridicat de risc, se aplică intervalul de referință [5,4-7,4 % VR], în timp ce, în cazurile în care există un risc limitat, se utilizează intervalul de referință [3,6-4,8 % RV] ([46]).

(168) Comisia și-a exprimat îndoielile în decizia de inițiere a procedurii din 2016 cu privire la faptul că societatea Correos ar fi fost supracompensată pe baza următorului calcul (a se vedea tabelul 11), cu utilizarea celei mai mari valori de referință a RV stabilite în cazul bpost.

Tabelul 11

Eventuala supracompensare a Correos

(milioane EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Venituri din îndeplinirea OSU	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costuri aferente OSU	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costul net = Costuri-Venituri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Profitul rezonabil (pe baza 7,4 % RV)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costul net + profitul rezonabil	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Compensația permisă pentru Correos	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Compensația acordată Correos	91,030	87,729	94,757	120,264	142,646	222,478	196,333	955,237
Supracompensația posibilă = Compensația acordată – Compensația permisă	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**

([44]) A se vedea punctele 71-82 din decizia de inițiere a procedurii din 2016.
([45]) A se vedea considerentele 296-320 din Decizia 2012/321/UE.
([46]) În cazul bpost, s-a aplicat un nivel de profit rezonabil de 4,8 % pentru anii 2004 și 2005 și de 7,4 % RV pentru perioada 2006-2010. Pe baza acestor niveluri de profit rezonabile, Comisia a concluzionat că bpost a primit o supracompensație, ceea ce a condus la recuperarea a 417 milioane EUR (a se vedea http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-45_en.htm).

(169) Autoritățile spaniole și/sau Correos ([47]) au formulat o serie de observații cu privire la îndoielile exprimate de Comisie (a se vedea secțiunile 4.1.1 și 5.1.1):

(a) Metodologia CNE poate fi utilizată pentru a verifica dacă cel de al treilea criteriu Altmark este îndeplinit.

(b) Metodologia spaniolă reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE.

(c) Compensațiile acordate Correos corespund costului net evitat aferent obligației de serviciu universal, astfel că nu poate exista o supracompensație și, prin urmare, ar trebui să se considere că cel de al treilea criteriu Altmark a fost îndeplinit.

(d) Principiul încrederii legitime s-ar aplica cu privire la îndeplinirea celui de al treilea criteriu Altmark prin utilizarea metodologiei CNE și, prin urmare, prin utilizarea metodologiei spaniole.

(e) De asemenea, autoritățile spaniole au propus o alternativă pentru punerea în aplicare a metodologiei de alocare a costurilor, care conduce la un rezultat diferit de cel al Comisiei.

(170) Aceste argumente diferite sunt discutate mai jos.

— Metodologia CNE poate fi utilizată pentru a verifica dacă cel de al treilea criteriu Altmark este îndeplinit.

(171) Autoritățile spaniole și/sau Correos consideră că îndeplinirea celui de al treilea criteriu Altmark poate fi verificată prin intermediul metodologiei CNE (și anume, că lipsa supracompensării prevăzute de cel de al treilea criteriu Altmark poate fi verificată prin realizarea unei comparații între costul net evitat aferent SIEG și compensația acordată furnizorului de SIEG).

(172) Comisia reamintește că hotărârea în cauza Altmark a fost pronunțată la 29 iulie 2003. Nu există nicio îndoială că, la momentul pronunțării acestei hotărâri, singura metodă aplicabilă pentru calcularea costului net al SIEG era metodologia de alocare a costurilor. Hotărârea în cauza Altmark se referă în sine la costuri suportate și venituri care identifică fără îndoială metodologia de alocare a costurilor, în timp ce CNE se bazează, în esență, pe noțiunea de costuri evitate (care, prin definiție, nu au fost suportate).

(173) Metodologia de alocare a costurilor a fost inclusă în Cadrul privind SIEG din 2005 ([48]), care s-a aplicat în perioada 29 noiembrie 2005-31 ianuarie 2012, și a servit drept bază pentru mai multe decizii ale Comisiei privind compensațiile acordate pentru obligațiile de serviciu universal din perioada respectivă ([49]). Aceasta este, de asemenea, metodologia care trebuie utilizată în temeiul Cadrului privind SIEG din 2012 în cazul în care nu se poate aplica metodologia CNE ([50]). Metodologia CNE a fost introdusă în mod oficial de Comisie doar ca o modalitate fiabilă de a calcula costul net al OSU în Directiva 2008/6/CE (care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2011) și în Cadrul privind SIEG din 2012 (care a intrat în vigoare la 31 ianuarie 2012).

(174) Curtea de Justiție a Uniunii Europene a clarificat faptul că noțiunea de ajutor de stat este un concept obiectiv și juridic, definit în mod direct în tratat ([51]). Prin urmare, ar fi incorect să se modifice, de-a lungul timpului, metodologia utilizată pentru a stabili existența ajutorului în temeiul hotărârii în cauza Altmark pentru a o alinia la opțiunile alese de Comisie în Cadrul privind SIEG din 2012, care descrie condițiile pentru compatibilitatea anumitor compensații pentru SIEG. În orice caz, astfel cum se explică în considerentul 172, o asemenea interpretare este contrară textului hotărârii.

(175) Prin urmare, Comisia nu este de acord cu faptul că metodologia CNE ar putea fi utilizată pentru a verifica respectarea celui de al treilea criteriu Altmark.

— Metodologia spaniolă reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE

(176) Autoritățile spaniole și/sau Correos susțin că metodologia spaniolă reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE recunoscute ca fiind o metodă adecvată de calculare a costului net aferent OSU în Directiva 2008/6/CE și în Cadrul privind SIEG din 2012.

([47]) Având în vedere că observațiile formulate de statul spaniol și de Correos sunt deosebit de convergente, Comisia va face referire la observațiile prezentate de către autoritățile spaniole și/sau Correos în continuarea documentului. În majoritatea cazurilor, aceleași observații sunt formulate de ambele părți. În unele cazuri, observațiile sunt formulate doar de una dintre acestea.

([48]) Comunicarea Comisiei – Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (2005) (JO C 297, 29.11.2005, p. 4).

([49]) A se vedea, în special, Deciziile 2012/321/UE și 2012/636/UE.

([50]) A se vedea nota de subsol 2 de la punctul 21 din Cadrul privind SIEG din 2012. Această metodologie de alocare a costurilor este descrisă la punctul 28 și următoarele din Cadrul privind SIEG din 2012.

([51]) A se vedea hotărârea Curții de Justiție din 22 decembrie 2008, British Aggregates/Comisia, C-487/06 P, ECLI:EU:C:2008:757, punctul 111.

(177) Comisia consideră că, inclusiv în cazul în care metodologia CNE ar putea fi utilizată pentru a verifica respectarea celui de al treilea criteriu al hotărârii Altmark, *quod non*, metodologia spaniolă nu poate fi considerată, în mod evident, ca fiind o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE.

(178) În primul rând, se poate observa că, astfel cum recunosc autoritățile spaniole înseși, metodologia spaniolă aplică metodologia de alocare a costurilor pentru sectorul rezervat al serviciului universal (a se vedea considerentul 139). Potrivit autorităților spaniole, numai abordarea aplicată sectorului nerezervat al serviciului universal (în care costul net este egal cu suma pierderilor înregistrate în segmentele generatoare de pierderi din sectorul nerezervat al serviciului universal) ar putea fi comparată cu metodologia CNE (a se vedea considerentul 139). Această abordare dublă pare să fie în sine contradictorie cu metodologia CNE, astfel cum este descrisă ([52]) și pusă în aplicare de către Comisie în practica sa decizională ([53]), care presupune efectuarea unei comparații a situației întregii societăți cu și fără îndeplinirea obligației de serviciu public (în cazul de față, obligația de serviciu universal).

(179) Chiar dacă se ia în considerare numai sectorul nerezervat al serviciului universal, metodologia spaniolă prezintă, de asemenea, o serie de diferențe față de metodologia CNE, astfel cum este descrisă și pusă în aplicare de Comisie în practica sa decizională.

(180) În primul rând, metodologia spaniolă nu pare să se bazeze pe un scenariu contrafactual realist, care este un element important al metodologiei costului net evitat. Într-adevăr, aceasta ia în considerare ex-post doar pierderile înregistrate de centrele de costuri generatoare de pierderi. Autoritățile spaniole susțin că aceasta se bazează pe un scenariu contrafactual implicit: orice operator privat ar înceta activitatea acestor centre generatoare de pierderi în absența unor obligații de serviciu public (a se vedea considerentul 139). Cu toate acestea, o astfel de abordare nu pare să descrie o strategie de afaceri reală care ar necesita determinarea *ex ante* a centrelor de costuri care să își înceteze activitatea, întrucât nu s-ar putea aștepta ca un operator să cunoască în prealabil cu exactitate care centre de costuri vor înregistra pierderi. Mai mult, metodologia spaniolă pare să presupună că activitatea centrelor de costuri ar putea fi întreruptă și că acestea ar putea fi restabilite în mod arbitrar de la un an la altul în perioada de evaluare, ceea ce nu reprezintă un scenariu contrafactual realist.

(181) În plus, metodologia spaniolă nu ajustează impactul încetării furnizării fluxurilor de trafic neprofitabile asupra rentabilității altor produse și servicii (aferente sau nu OSU), astfel cum se prevede, de asemenea, în metodologia CNE.

(182) În final, metodologia spaniolă nu ia în considerare beneficiile intangibile și comerciale și nici nu include măsuri de stimulare a rentabilității, astfel cum prevede metodologia CNE.

(183) Având în vedere cele de mai sus, Comisia nu consideră că metodologia spaniolă reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE.

— Compensațiile acordate Correos corespund costului net evitat aferent obligației de serviciu universal, astfel că nu poate exista o supracompensație și, prin urmare, ar trebui să se considere că cel de al treilea criteriu Altmark a fost îndeplinit.

(184) Astfel cum s-a explicat în considerentele 172-175, Comisia nu consideră că metodologia CNE este adecvată pentru a verifica cel de al treilea criteriu Altmark; în plus, astfel cum s-a explicat în considerentele 176-183, Comisia nu consideră că metodologia spaniolă reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE.

(185) În consecință, Comisia consideră că respectivele compensații acordate Correos în conformitate cu metodologia spaniolă nu corespund costului net evitat al OSU și că, inclusiv în caz contrar, acest lucru nu ar fi suficient pentru a asigura respectarea celui de al treilea criteriu Altmark.

([52]) Astfel cum se descrie în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu cu privire la aplicarea Directivei privind serviciile poștale și, în special, în anexa privind calcularea costului net al îndeplinirii obligației serviciului poștal universal. Orientări suplimentare se regăsesc în practica decizională a Comisiei în materie de ajutor de stat începând cu 2012.

([53]) A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei din 4 decembrie 2015 în cazul SA.43243 (2015/N) – Compensații acordate Poste Italiane SpA pentru furnizarea serviciului poștal universal în perioada 2012-2015 și 2016-2019 (JO C 104, 18.3.2016, p. 1); Decizia Comisiei din 1 august 2014 privind măsura SA.35608 (2014/C) pusă în aplicare de Grecia în favoarea Hellenic Post (ELTA) (JO C 348, 3.10.2014, p. 48); Decizia Comisiei din 5 august 2016 în cazul SA.38869 (2014/N) – Compensația acordată Poczta Polska pentru costul net al îndeplinirii obligației serviciului universal în perioada 20132015 (JO C 284, 5.8.2016, p. 1).

— Principiul încrederii legitime s-ar aplica cu privire la îndeplinirea celui de al treilea criteriu Altmark prin utilizarea metodologiei CNE și, prin urmare, prin utilizarea metodologiei spaniole.

(186) Autoritățile spaniole și/sau Correos susțin că Spania ar putea avea încredere legitimă în ceea ce privește îndeplinirea celui de al treilea criteriu Altmark prin utilizarea metodologiei CNE și a metodologiei spaniole.

(187) Curtea de Justiție a susținut ([54]), în ceea ce privește ajutorul de stat, că, în cazul în care ajutorul nu a fost notificat Comisiei și este, prin urmare, ajutor ilegal, nu se poate recurge la principiul protecției încrederii legitime. În consecință, în afara unor circumstanțe excepționale, nu se poate nutri o așteptare legitimă că ajutorului acordat este legal decât dacă ajutorul a fost notificat Comisiei.

(188) Spania nu a notificat niciodată Comisiei compensațiile pentru îndeplinirea OSU, în pofida publicității făcute de Comisie cu privire la practica sa decizională în materie de ajutor de stat în sectorul poștal ([55]). În special, mai multe decizii ale Comisiei privind ajutorul de stat în sectorul poștal accesibile publicului evaluează respectarea criteriilor Altmark și niciuna dintre acestea nu a acceptat metodologia CNE ca un mijloc adecvat de a verifica respectarea celui de al treilea criteriu Altmark. În plus, mai multe decizii furnizează orientări privind abordarea Comisiei în ceea ce privește metodologia CNE ([56]) și este clar, pe această bază, că metodologia spaniolă nu corespunde metodologiei CNE, astfel cum a fost pusă în aplicare de către Comisie (astfel cum se explică în considerentele 177-183).

(189) Comisia consideră că raportul NERA publicat în 1998 (care nu a avut caracter obligatoriu) nu poate da naștere încrederii legitime în ceea ce privește evaluarea existenței ajutorului în cazul compensațiilor pentru servicii publice, care a fost delimitată în mod clar de hotărârea în cauza Altmark din 2003 și de practica decizională a Comisiei după această hotărâre.

— De asemenea, autoritățile spaniole au propus o alternativă pentru punerea în aplicare a metodologiei de alocare a costurilor, care conduce la un rezultat diferit de cel al Comisiei.

(190) Autoritățile spaniole sugerează diferite abordări de calculare a supracompensării pentru îndeplinirea OSU (a se vedea secțiunea 5.3.1).

(191) Fără a adopta o poziție în această etapă cu privire la respectivele abordări alternative, Comisia constată că acestea conduc, de asemenea, la concluzia că Correos a primit o supracompensație pentru furnizarea serviciilor nerezervate în cadrul OSU. Pe această bază, cel de al treilea criteriu Altmark nu ar fi îndeplinit.

Al patrulea criteriu Altmark

(192) În ceea ce privește cel de al patrulea criteriu Altmark, este cert că sarcina îndeplinirii OSU nu a fost acordată în urma aplicării unei proceduri de achiziții publice deschise, ci a fost încredințată direct societății Correos de către autoritățile spaniole.

(193) Cu toate acestea, autoritățile spaniole au argumentat că Correos este compensată conform costurilor unei întreprinderi obișnuite și bine gestionate. În susținerea acestei afirmații, autoritățile spaniole au furnizat un studiu elaborat de Frontier Economics pentru Comisie.

(194) Obiectivul acestui studiu este de a prezenta o analiză comparativă a costurilor Correos cu costurile altor operatori poștali europeni responsabili de îndeplinirea OSU pentru a dovedi că respectivele compensații pentru îndeplinirea OSU acordate Correos îndeplinesc cel de al patrulea criteriu Altmark. Studiul utilizează un model econometric pentru a estima costurile suportate de o întreprindere obișnuită și bine gestionată pe baza informațiilor provenite de la mai mulți furnizori de servicii poștale universale din Europa. Costurile reale ale Correos sunt comparate cu costurile pe care le-ar fi suportat această întreprindere obișnuită și bine gestionată dacă s-ar fi aflat într-o situație (de exemplu, în ceea ce privește densitatea rețelei) similară cu cea a Correos. Rezultatele studiului arată că respectivele costuri ale Correos din perioada 2005-2010 au fost în mod semnificativ mai scăzute decât cele suportate de întreprinderile obișnuite și bine gestionate ipotetice, astfel cum au fost estimate de modelul econometric.

([54]) Cauza C-471/09 P, Diputación Foral de Vizcaya și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:521, punctul 65.
([55]) Comunicate de presă, publicarea deciziilor pe site-ul său internet.
([56]) A se vedea nota de subsol 53.

(195) Comisia și-a exprimat îndoielile în decizia de inițiere a procedurii din 2016 cu privire la faptul că întreprinderea obișnuită, bine gestionată și ipotetică definită în studiu ar fi, de fapt, un operator poștal eficient. Într-adevăr, nu s-a demonstrat că furnizorii însărcinați cu îndeplinirea OSU utilizați pentru a stabili această valoare de referință sunt ei înșiși operatori eficienți. În schimb, studiul menționează doar că acești operatori poștali sunt considerați ca fiind „bine gestionați și echipați corespunzător" deoarece nu există niciun fel de dovadă care să arate că sunt ineficienți sau care să indice faptul că aceștia au beneficiat de stimulente pentru a funcționa în mod ineficient„. Cu toate acestea, este cu atât mai dificil cade acceptat acest argument deoarece setul include furnizorii însărcinați cu îndeplinirea OSU ([57]) care au primit compensații pentru îndeplinirea OSU și pentru care Comisia a adoptat deja decizii conform cărora costurile acestora nu pot fi considerate costuri suportate de un operator eficient ([58]).

(196) Autoritățile spaniole și/sau Correos susțin că Comisia nu a indicat în mod formal în deciziile sale privind compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Hellenic Post și Poste Italiane că operatorul nu era eficient (a se vedea considerentele 62 și 95). Se poate remarca faptul că Comisia a respins o abordare similară în decizia privind Poste Italiane din 2012 ([59]) pe baza unei comparații cu o serie de operatori poștali, pe motiv că nu se putea deduce din informațiile disponibile că acești operatori erau eficienți. Comisia își menține opinia potrivit căreia nu este posibil să se presupună pur și simplu că, în medie, operatorii poștali sunt eficienți din punct de vedere al costurilor, în special în contextul restructurării continue care afectează acest sector.

(197) În plus, compensația acordată Correos pentru îndeplinirea OSU a fost stabilită pe baza metodologiei spaniole care, potrivit autorităților spaniole, reprezintă o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE. Acest lucru pare a fi în contradicție cu litera celui de al patrulea criteriu Altmark, care se referă la costurile suportate de o întreprindere bine gestionată.

(198) În cele din urmă, astfel cum se explică în considerentele 167-168, Comisia consideră că cel de al treilea criteriu Altmark nu este îndeplinit deoarece metodologia utilizată de autoritățile spaniole pare să fi condus la cuantumuri ale compensațiilor acordate Correos pentru îndeplinirea OSU care au depășit costul net al Correos pentru îndeplinirea OSU (inclusiv un profit rezonabil). Aceasta înseamnă că, inclusiv dacă s-ar accepta faptul că costurile suportate de Correos sunt cele ale unei întreprinderi bine gestionate, nu s-ar putea considera în continuare că respectiva compensație acordată Correos a fost stabilită pe baza costurilor respective.

(199) În consecință, nu se poate concluziona că nivelul compensației acordate Correos a fost determinat pe baza unei analize a costurilor pe care le-ar suporta o întreprindere obișnuită, bine gestionată și echipată în mod corespunzător din cadrul aceluiași sector, luând în considerare atât veniturile, cât și un profit rezonabil din îndeplinirea obligațiilor respective.

Concluzie

(200) Comisia concluzionează că două dintre cele patru criterii cumulative stabilite în cauza Altmark nu sunt îndeplinite în cazul de față, prin urmare, trebuie să se considere că compensațiile conferă un avantaj în favoarea Correos.

7.1.1.3. ***Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale***

(201) Sprijinul public pentru întreprinderi constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat numai în cazul în care acesta „denaturează sau amenință să denatureze concurența" și doar „în măsura în care acesta afectează schimburile comerciale dintre statele membre".

(202) În ceea ce privește denaturarea concurenței, se consideră că o măsură acordată de un stat denaturează sau amenință să denatureze concurența în cazul în care aceasta este susceptibilă să consolideze poziția concurențială a beneficiarului în raport cu celelalte întreprinderi cu care acesta concurează ([60]). În practică, o denaturare a concurenței are loc, prin urmare, de îndată ce un stat acordă un avantaj financiar unei întreprinderi într-un sector liberalizat în care există sau ar putea exista concurență.

([57]) De exemplu Hellenic Post, Poste Italiane.
([58]) A se vedea Decizia Comisiei din 20 noiembrie 2012 privind măsura SA.33989 (2012/NN) pusă în aplicare de Italia în favoarea Poste Italiane (JO C 77, 15.3.2013, p. 12) și Decizia Comisiei privind măsura SA.35608 (2014/C) pusă în aplicare de Grecia în favoarea Hellenic Post (ELTA).
([59]) A se vedea punctul 50 din Decizia Comisiei privind măsura SA.33989 (2012/NN) pusă în aplicare de Italia în favoarea Poste Italiane.
([60]) Cauza 730/79, Philip Morris Holland BV/Comisia Comunităților Europene, EU:C:1980:209, punctul 11 și cauzele conexe T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97-T-607/97, T-1/98, T-3/98 - T6/98 și T-23/98, Alzetta Mauro și alții/Comisia Comunităților Europene, EU:T:2000:151, punctul 80.

(203) În ceea ce privește schimburile comerciale, jurisprudența Curții de Justiție a stabilit că orice acordare de ajutor unei întreprinderi care își desfășoară activitățile pe piața internă poate fi susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre ([61]). În conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, un efect asupra schimburilor comerciale nu este exclus *a priori* de caracterul local sau regional al serviciului furnizat. Deși nu există un prag sau un procentaj strict sub care se poate considera că schimburile comerciale dintre statele membre nu sunt afectate, domeniul de aplicare limitat al activității economice, astfel cum poate fi dovedit printr-o cifră de afaceri foarte scăzută, face ca prezența unui efect asupra schimburilor comerciale să fie mai puțin probabilă.

(204) În ceea ce privește cazul de față, Comisia observă că Correos a fost activă pe piețele serviciilor poștale și de coletărie care sunt caracterizate printr-o concurență intensă cu alți furnizori din diferite state membre (și anume, Deutsche Post, TNT, La Poste, UPS, CTT Correios Portugal și Royal Mail). Prin urmare, nu există îndoieli cu privire la faptul că orice măsură acordată în favoarea Correos este de natură să afecteze concurența și schimburile comerciale dintre statele membre.

7.1.1.4. ***Concluzie***

(205) Pe baza considerațiilor de mai sus, Comisia conchide că compensațiile acordate Correos pentru îndeplinirea OSU în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 întrunesc criteriile cumulative prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat și, prin urmare, că măsura în cauză constituie un ajutor de stat în sensul acestei dispoziții.

7.1.2. AJUTOR EXISTENT SAU AJUTOR NOU

(206) Articolul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) 2015/1589 ([62]) definește ajutorul existent ca fiind „orice ajutor care a existat înainte de intrarea în vigoare a TFUE în aceste state membre". Prin urmare, orice schemă de ajutoare care a existat în Spania înainte de aderarea acesteia la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 1986 ar trebui considerată ca fiind ajutor existent.

(207) În conformitate cu articolul 1 litera (c) din același regulament, „«ajutor nou» înseamnă orice ajutor, respectiv orice schemă de ajutor și orice ajutor individual care nu este ajutor existent, inclusiv modificările ajutoarelor existente". Potrivit Curții de Justiție, pentru a stabili dacă un ajutor a fost modificat, este decisiv să se examineze dacă dispozițiile în cauză au fost modificate ([63]). În hotărârile ulterioare, Curtea de Justiție și Tribunalul au elaborat în detaliu tipul de modificare a dispozițiilor de instituire a ajutorului care determină transformarea ajutorului existent în ajutor nou. Potrivit Tribunalului, „doar în cazul în care modificarea afectează însăși substanța schemei inițiale, schema respectivă se transformă într-o nouă schemă de ajutor. Nu poate fi vorba despre o astfel de modificare substanțială atunci când elementul nou este în mod clar disociabil de schema inițială" ([64]).

(208) În acest sens, trebuie remarcat faptul că, înainte de intrarea în vigoare a Legii privind serviciile poștale din 1998, pierderile globale nete ale Correos (indiferent dacă aceste pierderi au fost cauzate de activitățile de furnizarea a serviciilor universale sau de altă natură) au fost compensate în mod direct din bugetul statului spaniol. După adoptarea Legii privind serviciile poștale din 1998, statul a limitat finanțarea publică a Correos la compensațiile pentru îndeplinirea OSU nou definite și delimitate și nu la pierderile globale nete ale societății.

(209) Prin urmare, Comisia consideră că natura compensației pentru îndeplinirea OSU a fost modificată substanțial în două moduri. În primul rând, Legea privind serviciile poștale din 1998 a redus domeniul de aplicare a compensației prin limitarea acesteia la activitățile de furnizare a serviciului universal, în timp ce, în trecut, toate activitățile Correos (și anume, inclusiv activitățile de altă natură) au fost eligibile pentru compensație. Trebuie remarcat faptul că o astfel de reducere a domeniului de aplicare este considerată a constitui o modificare

([61]) Cauza 730/79 Philip Morris Holland BV/Comisia Comunităților Europene, EU:C:1980:209, punctele 11 și 12. și cauza T-214/95 Het Vlaamse Gewest (regiunea flamandă)/Comisia Comunităților Europene, EU:T:1998:77, punctele 48-50.
([62]) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).
([63]) Cauza C-44/93, Namur-Les Assurances, EU:C:1994:311, punctele 28 și 35.
([64]) A se vedea cauzele conexate T-195/01 și T-207/01, Guvernul Gibraltarului/Comisia, EU:T:2002:111, punctul 111.

substanțială și nu doar o simplă reducere a compensației ([65]). Într-adevăr, în funcție de situațiile financiare respective ale serviciilor universale și de altă natură, modificarea ar putea conduce la o creștere sau o diminuare a compensației ([66]). În al doilea rând, metoda de stabilire a valorii compensației a fost modificată, de asemenea, prin intermediul unui *Plan de Prestación* din 2000 (a se vedea considerentul 26). Într-adevăr, deși inițial compensația pentru îndeplinirea OSU s-a bazat pe pierderile nete suportate de Correos, *Plan de Prestación* a necesitat utilizarea unei metodologii specifice (a se vedea considerentele 27 și 28) pentru a determina valoarea acestei compensații.

(210) Prin urmare, Comisia consideră că schema de ajutor a fost modificată în mod semnificativ după aderarea Spaniei la Uniunea Europeană în 1986. Prin urmare, Comisia concluzionează că compensațiile acordate Correos pentru îndeplinirea OSU în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 nu pot fi considerate ajutor existent în sensul ajutorului de stat și, prin urmare, trebuie considerate drept ajutor nou, cel puțin începând cu intrarea în vigoare a Legii privind serviciile poștale în 1998.

7.1.3. LEGALITATEA MĂSURII DE AJUTOR

(211) Comisia ia act de faptul că compensațiile pentru îndeplinirea OSU vizate de prezenta decizie, în măsura în care acestea constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, nu au făcut obiectul unei notificări în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat. Prin urmare, compensațiile pentru îndeplinirea OSU constituie ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (UE) 2015/1589.

7.1.4. COMPATIBILITATEA CU PIAȚA INTERNĂ

7.1.4.1. ***Temeiul juridic***

A. **Compatibilitatea în temeiul articolului 106 alineatul (2) din tratat**

(212) În măsura în care compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate în beneficiul Correos constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, compatibilitatea acestora cu piața internă trebuie evaluată. Motivele pentru care o măsură de ajutor de stat poate sau trebuie să fie declarată compatibilă cu piața internă sunt prevăzute la articolul 106 alineatul (2), articolul 107 alineatul (2) și articolul 107 alineatul (3) din tratat.

(213) Având în vedere că autoritățile spaniole au susținut în mod constant că compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 constituie o compensație pentru furnizarea de servicii de interes economic general („SIEG"), compatibilitatea acestor compensații cu piața internă va trebui să fie evaluată pe baza articolului 106 alineatul (2) din tratat. Acest articol prevede că

„întreprinderile care au sarcina de a gestiona serviciile de interes economic general sau care prezintă caracter de monopol fiscal se supun normelor tratatelor și, în special, regulilor de concurență, în măsura în care aplicarea acestor norme nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată. Dezvoltarea schimburilor comerciale nu trebuie să fie afectată într-o măsură care contravine intereselor Uniunii".

B. **Aplicarea în timp a pachetului SIEG din 2012**

(214) Comisia a stabilit condițiile în care se aplică articolul 106 alineatul (2) din tratat într-o serie de instrumente, cele mai recente incluzând, printre altele, Cadrul privind SIEG din 2012 și Decizia privind SIEG din 2012 ([67]) (denumite în continuare în mod colectiv „pachetul SIEG din 2012"). Anterior, Comisia a publicat și a aplicat condițiile pentru evaluarea compatibilității în temeiul articolului 106 alineatul (2) din tratat prevăzute în Cadrul privind SIEG din 2005 ([68]) și Decizia privind SIEG din 2005 ([69]).

([65]) În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolul 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 140, 30.4.2004, p. 1), modificările de natură pur formală sau administrativă care nu pot afecta evaluarea compatibilității măsurii de ajutor cu piața comună, precum și o creștere a bugetului inițial al unei scheme de ajutor existente cu până la 20 % nu sunt considerate modificări ale ajutorului existent.

([66]) De exemplu, în cazul în care serviciile universale au generat pierderi, dar, în general, întreprinderea a înregistrat profit, nu urmau să se acorde compensații, în timp ce unele puteau fi acordate după modificare. În mod alternativ, în cazul în care societatea ar înregistra pierderi în general, însă serviciul universal ar genera profit, aceasta ar putea primi compensații.

([67]) Decizia 2012/21/UE.

([68]) Cadru comunitar pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (JO C 297, 29.11.2005, p. 4)

([69]) Decizia 2005/842/CE a Comisiei din 28 noiembrie 2005 privind aplicarea articolului 86 alineatul (2) din Tratatul CE la ajutorul de stat, sub forma compensației pentru obligația de serviciu public, acordat anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L 312, 29.11.2005, p. 67).

(215) În ceea ce privește Decizia privind SIEG din 2012, întrucât valoarea compensațiilor pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în perioada 2004-2010 este de peste 15 milioane EUR pe an, compensațiile în cauză nu intră în domeniul de aplicare a Deciziei privind SIEG din 2012, astfel cum se prevede la articolul 2. De asemenea, acestea nu intră în domeniul de aplicare a Deciziei privind SIEG din 2005, astfel cum se prevede la articolul 2.

(216) În stadiul actual de dezvoltare a pieței interne, ajutoarele de stat care nu intră în domeniul de aplicare a Deciziei privind SIEG din 2012 pot fi declarate compatibile cu articolul 106 alineatul (2) din tratat dacă acestea sunt necesare pentru prestarea serviciului de interes economic general în cauză și nu afectează dezvoltarea schimburilor comerciale în așa măsură încât să contravină intereselor Uniunii ([70]).

(217) Cadrul privind SIEG din 2012 descrie condițiile în care se realizează un astfel de echilibru. Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 69 din Cadrul privind SIEG din 2012, întrucât compensațiile pentru îndeplinirea OSU în perioada 2004-2010 constituie ajutor de stat ilegal, condițiile menționate la următoarele puncte din acest cadru nu sunt aplicabile pentru evaluarea de către Comisie a compatibilității în temeiul articolului 106 alineatul (2) din tratat:

— punctul 14: acordarea atenției corespunzătoare necesităților de serviciu public atunci când unui furnizor îi este încredințat un anumit SIEG;

— punctul 19: respectarea normelor UE privind achizițiile publice atunci când unui furnizor îi este încredințat un SIEG

— punctul 20: absența discriminării;

— punctul 24 (și următoarele): aplicarea metodologiei CNE pentru a calcula costul net;

— punctul 39 (și următoarele): stimulente în ceea ce privește eficiența;

— punctul 60: transparența.

(218) Prin urmare, în secțiunea următoare Comisia va evalua compensațiile pentru îndeplinirea OSU în temeiul Cadrului privind SIEG din 2012, cu excepția punctelor menționate anterior, și va stabili dacă aceste compensații îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de cadrul respectiv.

7.1.4.2. ***Compatibilitatea în temeiul Cadrului privind SIEG din 2012***

A. **Serviciu veritabil de interes economic general, astfel cum este menționat la articolul 106 din tratat**

(219) Serviciul încredințat Correos de către statul spaniol este serviciul poștal universal, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2008/6/CE, care are următorul conținut: „Statele membre asigură că utilizatorii beneficiază de dreptul la un serviciu universal care implică prestarea permanentă a unui serviciu poștal de o calitate determinată în toate punctele de pe teritoriul lor la prețuri accesibile pentru toți utilizatorii”. După cum s-a subliniat în considerentele 4-8 din Directiva 2008/6/CE, obligațiile privind serviciul universal poștal, astfel cum sunt definite în Directiva de modificare a Directivei 97/67/CE, sunt recunoscute de Uniune ca reprezentând servicii veritabile de interes economic general în sensul articolului 106 alineatul (2) din tratat.

B. **Necesitatea unui act de atribuire care să precizeze obligațiile de serviciu public și metodele de calculare a compensației**

(220) Astfel cum se indică în secțiunea 2.3 din Cadrul privind SIEG din 2012, conceptul de SIEG în sensul articolului 106 din tratat înseamnă că întreprinderii în cauză i-a fost încredințată prestarea serviciului de interes economic general pe baza unuia sau mai multor acte oficiale.

(221) Actele respective trebuie să specifice, în special:

1. natura precisă a obligației de serviciu public și durata sa;

2. întreprinderea și teritoriul în cauză;

([70]) A se vedea punctul 11 din Cadrul privind SIEG din 2012.

3. natura drepturilor exclusive acordate operatorului;

4. descrierea mecanismului de compensare, precum și parametrii de calculare, monitorizare și revizuire a compensației;

5. modalitățile de evitare și rambursare a oricărei supracompensații

(222) Legea privind serviciile poștale din 1998 și Plan de Prestación din 2000, care au fost actele de atribuire relevante pentru perioada 2004-2010, stabilesc și încredințează în mod clar societății Correos sarcina îndeplinirii OSU. Teritoriul vizat este întregul teritoriu național al Spaniei.

(223) Legea spaniolă privind serviciile poștale din 1998 indică, la articolul 19, drepturile exclusive acordate Correos. Aceste drepturi includ, de exemplu, utilizarea mărcii „España", a cuvântului „Correos" și a simbolurilor asociate.

(224) Plan de Prestación din 2000 prevede un mecanism de calculare a costului net al OSU (metodologia spaniolă), care este utilizată ca bază pentru valoarea compensației ([71]). Prin urmare, mecanismul de compensare și parametrii de calculare a compensației pot fi considerați ca fiind stabiliți.

(225) Având în vedere faptul că metodologia spaniolă a prevăzut ca valoarea compensațiilor pentru îndeplinirea OSU să corespundă unui calcul ex-post al costului net, se poate admite că sistemul a fost conceput astfel încât să se evite supracompensarea în măsura în care metodologia de calcul ar fi fost considerată fiabilă. În timp ce Comisia contestă aplicabilitatea metodologiei spaniole, nu se consideră că aceasta afectează respectarea condiției de stabilire a unor mecanisme pentru evitarea supracompensării.

(226) Prin urmare, Comisia consideră că încredințarea OSU către Correos poate fi considerată conformă cu Cadrul privind SIEG din 2012.

C. **Perioada de valabilitate a actului de atribuire**

(227) Astfel cum se indică în secțiunea 2.4 din Cadrul privind SIEG din 2012, „perioada de valabilitate a actului de atribuire ar trebui să fie justificată prin trimitere la criterii obiective, cum ar fi necesitatea amortizării activelor fixe netransferabile. În principiu, perioada de valabilitate a actului de atribuire nu ar trebui să depășească perioada necesară pentru amortizarea celor mai importante active necesare pentru prestarea SIEG".

(228) Legea spaniolă privind serviciile poștale din 1998 nu a specificat perioada de valabilitate a actului de atribuire a OSU către Correos. Cu toate acestea, perioada de valabilitate a actului de atribuire s-a încheiat în 2011, când a intrat în vigoare noua Legea spaniolă privind serviciile poștale din 2010, prin urmare, perioada efectivă de valabilitate a actului de atribuire a fost de 12 ani.

(229) În primul rând, Comisia nu consideră că această cerință din Cadrul privind SIEG din 2012 poate conduce la incompatibilitatea ajutorului care datează de dinaintea intrării în vigoare a acestui cadru. Într-adevăr, obiectivele duratei limitate a atribuirii incluse în Cadrul privind SIEG din 2012 sunt de a asigura că statul revizuiește cu regularitate situația de pe piață pentru a verifica dacă menținerea unui serviciu public este în continuare justificată și pentru a permite concurența pentru acordarea acestui serviciu public prin aplicarea normelor privind achizițiile publice. Astfel de obiective nu ar putea fi urmărite de o măsură care este finalizată în trecut și, prin urmare, nu pot conduce la o incompatibilitate a compensațiilor pentru îndeplinirea OSU acordate până la 2010 ([72]).

(230) În plus, Comisia ia act de faptul că durata de valabilitate a actului de atribuire de 12 ani nu pare excesiv de lungă și este similară cu perioadele de valabilitate a actului de atribuire care se aplică altor furnizorii însărcinați cu îndeplinirea OSU din UE ([73]).

(231) Prin urmare, se poate admite că o durată de 12 ani nu ar depăși perioada de amortizare a celor mai semnificative active utilizate de Correos pentru îndeplinirea OSU în conformitate cu Cadrul privind SIEG din 2012.

([71]) A se vedea considerentul 28.
([72]) Atribuirea se poate aplica unei măsuri aplicate în trecut și în curs de aplicare. În acest caz, poate fi solicitată modificarea sau chiar încetarea actului de atribuire.
([73]) A se vedea, de exemplu, *La Poste* (Franța), *Poste Italiane* (Italia) și *ELTA* (Grecia): pentru toți cei 15 ani.

D. **Respectarea Directivei 2006/111/CE a Comisiei** ([74])

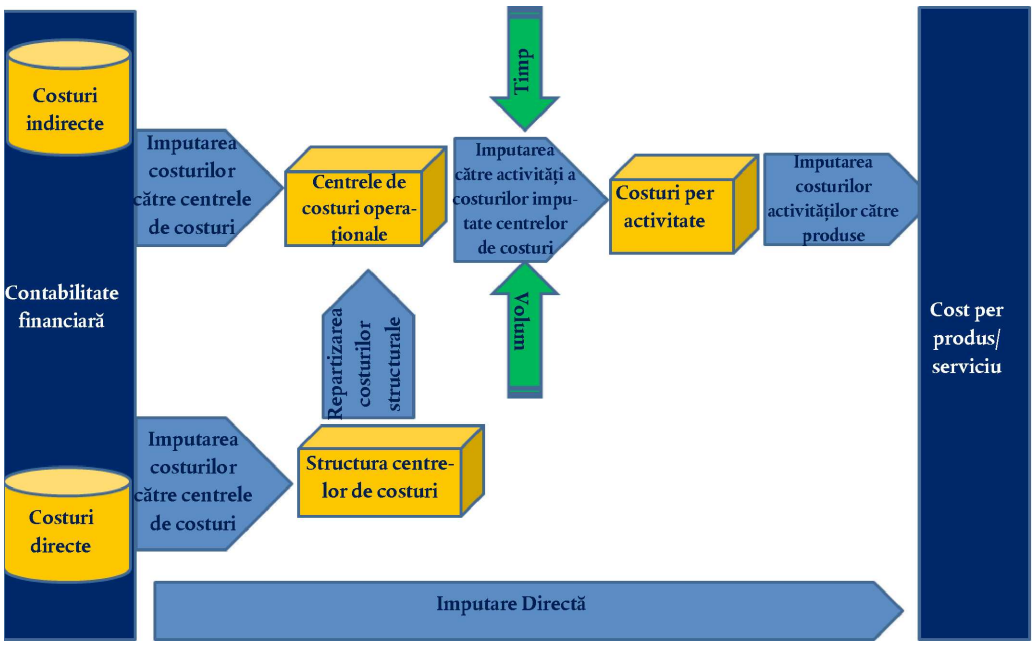
(232) În conformitate cu punctul 18 din Cadrul SIEG din 2012, „ajutorul va fi considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 106 alineatul (2) din tratat doar în cazul în care întreprinderea respectă, după caz, dispozițiile Directivei 2006/111/CE privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi”.

(233) Articolul 29 din Legea spaniolă privind serviciile poștale din 1998 impune conturi separate în cadrul sistemului contabil intern al furnizorului de serviciu universal.

(234) Această obligație este pusă în aplicare în special prin Ordinul FOM/2447/2004 din 12 iulie privind „contabilitate analitică și separarea conturilor”. Comisia a verificat ca principiile prevăzute în regulamentul respectiv să fie conforme, în ceea ce privește alocarea costurilor directe și indirecte, cu principiile stabilite în Cadrul privind SIEG din 2012 ([75]).

(235) În plus, în urma solicitării formulate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii din 2016, autoritățile spaniole au furnizat Comisiei o descriere detaliată a sistemului de contabilitate analitică al Correos, prezentat succint în figură.

Sistemul Correos de alocare a costurilor

(236) Astfel cum se arată în considerentul 235, sistemul de contabilitate al Correos se bazează pe metodologia de contabilizare a costurilor denumită metoda de stabilire a costurilor în funcție de activități. Sistemul de stabilire a costurilor în funcție de activități este o metodă specifică a metodei de alocare completă a costurilor, care respectă dispozițiile aplicabile din Cadrul privind SIEG ([76]) din 2012 și este, de asemenea, în concordanță cu cerințele specifice sectorului privind separarea conturilor prevăzute la articolul 14 din Directiva privind serviciile poștale.

(237) Modelul analitic al Correos implică, în esență, următoarele etape:

1. Stabilirea costurilor care urmează să fie imputate din contul de profit și pierderi: În 2005, costurile imputabile s-a ridicat la aproximativ […] EUR.

([74]) Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi (JO L 318, 17.11.2006, p. 17).
([75]) A se vedea punctul 31 din Cadrul privind SIEG din 2012.
([76]) A se vedea punctul 44 din Cadrul privind SIEG din 2012.

2. Imputarea costurilor către centrele de costuri:

(a) Un mic procent din costuri ([…] % – aproximativ […] milioane EUR în 2005) sunt imputate în mod direct produselor finite.

(b) Cea mai mare parte a costurilor imputabile ([…] % – […] miliarde EUR) este imputată centrelor de costuri.

Centrele de costuri (în 2005, existau […] centre de costuri) reprezintă unitatea de bază a sistemului de contabilitate analitică. Acestea sunt definite ca unități de consum de resurse care sunt relevante din punct de vedere al contabilizării costurilor.

Sistemul Correos de contabilitate analitică face distincție între:

— centrele de costuri operaționale: care consumă resurse care sunt legate în mod direct de produsele și serviciile finale (de exemplu, oficiul poștal). În 2005, existau […] de centre de costuri operaționale în cadrul sistemului Correos de contabilitate analitică. O sumă de […] miliarde EUR a fost imputată centrelor de costuri operaționale în 2005;

— centrele de costuri structurale: care concentrează costurile structurale care nu sunt legate în mod direct de produsele și serviciile finale. Acestea corespund în special funcțiilor de sprijin, de administrare, de gestionare a resurselor umane, informatice. În 2005, existau […] de centre de costuri structurale în cadrul sistemului Correos de contabilitate analitică. O sumă de […] milioane EUR a fost imputată centrelor de costuri structurale în 2005.

(c) Costurile imputate centrelor de costuri structurale sunt distribuite ulterior centrelor de costuri operaționale pe baza unei relații de cauzalitate între centrele de costuri operaționale și cele structurale.

3. Imputarea către activități a costurilor imputate centrelor de costuri:

Activitățile sunt grupuri omogene de sarcini care vizează furnizarea de servicii finale sau sprijinirea furnizării acestora (de exemplu, sortare manuală, sortare automată, transport...). În 2005, erau diferențiate 16 activități în cadrul sistemului Correos de contabilitate analitică.

Costurile imputate centrelor de costuri operaționale sunt distribuite activităților pe baza consumului de resurse ale centrelor de costuri de către activități.

4. Imputarea costurilor activităților către fiecare produs și serviciu final:

Costurile sunt imputate produselor și serviciilor finale pe baza relației lor de cauzalitate cu activitățile.

5. Determinarea veniturilor pentru fiecare produs și serviciu final

Pentru a determina veniturile, se urmează etapele de mai jos:

(a) În primul rând, valoarea veniturilor care urmează să fie distribuite sunt determinate din contul de profit și pierderi: În 2005, veniturile imputabile s-au ridicat la aproximativ […] miliarde EUR.

(b) O parte din aceste venituri ([…] % – […] miliarde EUR în 2005) corespunde vânzărilor directe înregistrate în cadrul sistemului de facturare al Correos și poate fi imputată în mod direct produselor și serviciilor finale.

(c) Restul veniturilor ([…]% – […] milioane EUR în 2005), care nu sunt înregistrate în cadrul sistemului de facturare, dar au origini diferite, sunt alocate produselor și serviciilor finale pe baza unui tabel de procente obținut din studii efectuate de Correos cu privire la relația de cauzalitate dintre veniturile înregistrate și produsele și serviciile care au generat aceste venituri.

6. Marja pentru fiecare produs și serviciu final poate, prin urmare, să fie calculată.

(238) Comisia concluzionează că sistemul de contabilitate analitică instituit de Correos este adecvat pentru a separa activitățile OSU de activitățile de altă natură și, de asemenea, în cadrul OSU, activitățile rezervate de activitățile nerezervate.

(239) Comisia concluzionează că Correos a respectat Directiva 2006/111/CE.

A. **Valoarea compensației**

Metoda de calcul adecvată

(240) Punctul 21 din Cadrul privind SIEG din 2012 prevede că „(...) valoarea compensației nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a se acoperi costurile nete ale îndeplinirii obligațiilor de serviciu public, inclusiv un profit rezonabil". Acesta indică, de asemenea, faptul că „(…) atunci când întreprinderea desfășoară și activități care nu se încadrează în domeniul de aplicare a SIEG, costurile care trebuie luate în considerare pot acoperi toate costurile directe necesare pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public și o contribuție adecvată la costurile indirecte comune atât SIEG, cât și altor activități. Costurile legate de orice activitate în afara domeniului de aplicare a SIEG trebuie să includă toate costurile directe și o contribuție adecvată la costurile comune."

(241) Punctul 24 din Cadrul privind SIEG din 2012 prevede că „costul net necesar sau care se preconizează că va fi necesar pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public ar trebui calculat utilizând metodologia costului net evitat în cazul în care acest fapt este impus de legislația Uniunii sau cea națională, precum și în alte cazuri, în măsura posibilului".

(242) Comisia a estimat în decizia de inițiere a procedurii din 2016 că, întrucât compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 au fost acordate ca ajutor ilegal înainte de intrarea în vigoare a Cadrului privind SIEG la 31 ianuarie 2012, punctul 69 din cadrul respectiv a exclus în mod explicit aplicarea punctului 24 din cadru și, prin urmare, aplicarea metodologiei CNE în cazul ajutoarelor de stat ilegale.

(243) Într-adevăr, nota de subsol 12 de la considerentul 21 din Cadrul SIEG din 2012 precizează că, în cazul în care nu se poate aplica metodologia CNE (sau, precum în cazul de față, aceasta nu se aplică), costul net trebuie să fie stabilit ca fiind alcătuit din costuri minus veniturile obținute din îndeplinirea obligațiilor de serviciu public. Această „metodologie de alocare a costurilor" este descrisă la punctul 28 și următoarele din Cadrul privind SIEG din 2012. S-a considerat că metodologia adecvată constă în a calcula compensația pentru SIEG în conformitate cu Cadrul privind SIEG din 2005, care s-a aplicat în perioada 29 noiembrie 2005-31 ianuarie 2012 și a servit drept bază pentru mai multe decizii ale Comisiei privind compensațiile pentru îndeplinirea OSU în această perioadă ([77]).

(244) Autoritățile spaniole și/sau Correos au contestat în mod expres acest argument în observațiile lor, susținând că Cadrul privind SIEG din 2012 nu a împiedicat utilizarea metodologiei CNE, ci doar a permis neutilizarea acesteia înainte de intrarea sa în vigoare (a se vedea, în special, considerentul 98).

(245) Comisia consideră că acceptarea utilizării metodologiei CNE pentru ajutoarele ilegale acordate înainte de intrarea în vigoare a Cadrului privind SIEG din 2012 ar permite statelor membre să dobândească un avantaj care rezultă din absența notificării unor astfel de măsuri de ajutor ilegale, întrucât acestea puteau alege între metodologia de alocare a costurilor și metodologia CNE, în timp ce statele membre care au notificat compensațiile lor pentru SIEG, astfel cum se prevede în normele privind ajutoarele de stat, au fost obligate să utilizeze o singură metodă, și anume metoda de alocare a costurilor. Prin urmare, o astfel de abordare ar permite Spaniei să dobândească un avantaj din încălcarea obligațiilor de notificare și ar presupune o eventuală încălcare a principiului egalității de tratament. Prin urmare, Comisia susține că numai metoda de contabilizare poate fi utilizată în acest caz.

(246) În orice caz, chiar dacă s-ar admite că metodologia CNE, astfel cum s-a prevăzut în Cadrul privind SIEG din 2012 și Directiva 2008/6/CE, ar putea fi utilizată în acest caz, astfel cum se explică în considerentele 176-183, Comisia consideră că metodologia spaniolă nu poate fi considerată drept o punere în aplicare valabilă a metodologiei CNE, contrar celor susținute de autoritățile spaniole și/sau Correos.

(247) Prin urmare, indiferent de meritele sale intrinseci, metodologia spaniolă nu este o metodă pe care Comisia a recunoscut-o vreodată, nici înainte de intrarea în vigoare a Cadrului privind SIEG din 2012 și nici după intrarea sa în vigoare.

(248) În acest caz, Comisia consideră că singura metodă care poate fi utilizată este metoda de contabilizare care era singura metodă de referință la momentul la care au fost acordate compensațiile pentru OSU și care a stat la baza mai multor decizii ale Comisiei privind compensațiile pentru îndeplinirea OSU în perioada respectivă.

([77]) A se vedea, în special, Deciziile 2012/321/UE și 2012/636/UE.

Valori de referință adecvate pentru profitul rezonabil

(249) Astfel cum se explică în considerentul 167, în decizia sa din 25 ianuarie 2012 privind bpost Comisia a stabilit o marjă de referință rezonabilă a profitului aplicabilă tuturor furnizorilor de servicii poștale din Uniune.

(250) Autoritățile spaniole au contestat aplicabilitatea acestor valori de referință în cazul Correos, susținând că fiecare caz ar trebui să fie evaluat pe baza caracteristicilor proprii. Comisia a solicitat autorităților spaniole să furnizeze informații detaliate cu privire la piața serviciilor poștale din Spania care ar permite o evaluare a oportunității de a avea valori de referință diferite pentru Correos. Cu toate acestea, nu au fost furnizate astfel de informații. În consecință, Comisia va aplica în cazul de față intervalul de referință pentru profitul rezonabil stabilit în cazul bpost.

Evaluarea abordării alternative propuse de autoritățile spaniole

(251) În cazul în care Comisia ar aplica metoda de contabilizare în cazul compensațiilor pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998, autoritățile spaniole au argumentat că următoarele elemente ar trebui să fie luate în considerare (a se vedea secțiunea 5.3.1):

— o evaluare separată a compensațiilor acordate sectorului rezervat al serviciului universal și sectorului nerezervat al serviciului universal;

— o reducere a supracompensației prin dividendele plătite de Correos.

(252) Aceste propuneri sunt analizate în considerentele 253-263.

— O evaluare separată a compensațiilor acordate sectorului rezervat al serviciului universal și sectorului nerezervat al serviciului universal.

(253) Autoritățile spaniole au susținut că compensațiile pentru îndeplinirea OSU primite de Correos pentru furnizarea de servicii rezervate și nerezervate ar trebui să fie evaluate în mod separat.

(254) După ce a analizat argumentele furnizate de autoritățile spaniole pe parcursul procedurii oficiale de investigare, Comisia consideră că împărțirea între sectorul rezervat/nerezervat poate fi acceptată deoarece:

— argumentele care sprijină diferențierea între cele două SIEG diferite par a fi rezonabile (în special contextul îndeplinirii obligațiilor este diferit între sectorul rezervat al serviciului universal și sectorul nerezervat al serviciului universal);

— împărțirea este pe deplin coerentă cu modul în care a fost calculată compensația pentru îndeplinirea OSU, care diferențiază în mod clar serviciile rezervate de cele nerezervate și care sunt în mod semnificativ diferite între cele două sectoare. Potrivit explicațiilor furnizate de autoritățile spaniole, în timp ce metodologia de alocare a costurilor a fost aplicată serviciilor universale rezervate, o altă abordare a fost aplicată serviciilor universale nerezervate, pe care autoritățile spaniole o identifică ca fiind metodologia CNE. În timp ce Comisia nu este de acord cu această calificare, ea este de acord că metodologia de calcul este fundamental diferită între sectorul rezervat al serviciului universal și sectorul nerezervat al serviciului universal.

(255) Comisia dorește să sublinieze faptul că acceptarea acestei împărțiri implică faptul că compensațiile pentru îndeplinirea OSU în sectorul rezervat și compensațiile pentru îndeplinirea OSU în sectorul nerezervat trebuie evaluate separat, fără o reconciliere ulterioară a celor două evaluări.

Luând în considerare împărțirea, Comisia confirmă faptul că rezultatele prezentate în secțiunea 5.3.1 sunt corecte:

— nicio supracompensație acordată Correos pentru furnizarea serviciilor universale rezervate, întrucât compensația pentru serviciile universale rezervate este perfect egală cu costul net contabil al Correos

— o supracompensație acordată Correos pentru furnizarea serviciilor universale nerezervate egală cu valoarea compensațiilor pentru îndeplinirea OSU alocate sectorului nerezervat, întrucât nivelul de profit al serviciilor universale nerezervate a fost întotdeauna mai ridicat decât nivelul de referință pentru profitul maxim luat în considerare în cazul bpost.

(256) Prin urmare, supracompensația acordată Correos pentru furnizarea serviciilor nerezervate este egală cu 317,387 milioane EUR (în valoare nominală).

— O reducere a supracompensației cu dividendele plătite de Correos.

(257) Autoritățile spaniole au argumentat că supracompensația acordată Correos ar trebui să fie redusă cu dividendele plătite de Correos în perioada 2004-2010 (aproximativ 151 de milioane EUR).

(258) În principiu, Comisia nu consideră că dividendele reprezintă un mijloc adecvat de reducere a supracompensației, astfel cum se menționează în cauza Danske Statsbaner ([78]). Cu toate acestea, în cazul de față, Comisia consideră că, în circumstanțele speciale ale cazului, plata dividendelor a fost, probabil, singurul mijloc practic de a limita impactul unei supracompensații acordate Correos care rezultă din profiturile ridicate înregistrate de Correos în sectorul nerezervat.

(259) În primul rând, Comisia este de acord cu faptul că Spania a furnizat suficiente dovezi care demonstrează că decizia de a plăti dividende vine mai degrabă din partea statului spaniol (utilizând poziția sa de acționar unic al Correos) decât din partea conducerii Correos.

(260) Pe lângă includerea acestor dividende de către stat în bugetul său cu mult înainte de plata efectivă a acestora, ceea ce tinde să demonstreze că statul a deținut controlul asupra deciziei, este, de asemenea, dificil să se identifice interesul economic pentru Correos, ca întreprindere, de a plăti dividende statului în perioada respectivă. Stimulentele tipice pentru ca o societate să își remunereze acționarul (atragerea investitorilor, garantarea finanțării în viitor, demonstrarea unei solidități financiare bune a întreprinderii) nu par a fi relevante în situația de față, în care statul este acționar unic și în care societatea a fost asigurată că va primi finanțare continuă până în 2010 din partea statului. Din aceste motive, având în vedere cadrul juridic specific care a fost în vigoare, se poate admite că decizia de a plăti dividende vine în principal din partea statului care a folosit acest instrument pentru a extrage fonduri din societate.

(261) În ceea ce privește statul spaniol, plata compensațiilor semnificative pentru îndeplinirea OSU și, în același timp, perceperea de dividende ar putea părea inconsecvente, dar acestea pot fi înțelese în contextul în care dividendele au fost, de fapt, un mod de a reduce posibila suprafinanțare care a trebuit să fie plătită oricum către Correos conform Plan de Prestación din 2000. Astfel, având în vedere faptul că Spania a semnat un contract de servicii publice prin care s-a stabilit în mod automat valoarea compensației care urmează să fie acordată Correos indiferent de nivelul real al profitului întreprinderii, se poate înțelege că dividendele ar putea îndeplini *de facto* în asemenea circumstanțe rolul unui mecanism de recuperare.

(262) De asemenea, Comisia ia în considerare faptul că aceste dividende provin, în esență, din serviciile universale rezervate supracompensate, care au fost sursa de profit a Correos. În plus, Correos, care a fost foarte rentabilă în anii respectivi, nu pare să fi obținut niciun beneficiu specific din fondurile deținute temporar: în special, aceasta nu a obținut împrumuturi bancare care ar fi putut beneficia de o mai bună bonitate și nu a efectuat achiziții specifice.

(263) În astfel de circumstanțe, Comisia acceptă reducerea supracompensației plătite de Correos cu dividendele vărsate de Correos în perioada 2004-2010.

(264) Tabelul 12 sintetizează calculul sumei nominale care urmează să fie recuperată:

Tabelul 12

Calculul supracompensației

(milioane EUR)

Sectorul nerezervat al serviciului universal	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Venituri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costuri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]

([78]) A se vedea nota de subsol 31. Chiar dacă dividendele au fost luate în considerare în acest caz, Comisia a indicat, de asemenea, la punctul 345 din decizia menționată că „*politica în materie de dividende nu poate fi asimilată unei clauze de rambursare care să permită ajustarea compensațiilor acordate pentru îndeplinirea unei misiuni de serviciu public și evitarea supracompensării*”.

(milioane EUR)

Sectorul nerezervat al serviciului universal	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Total
Costul net = Costuri – Venituri	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Profitul rezonabil (pe baza 7,4 % RV)	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Costul net + profitul rezonabil	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Compensația permisă pentru Correos	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Compensația acordată Correos	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Supracompensația = Compensație acordată – Compensația permisă	44,859	47,294	55,199	39,441	40,863	45,919	43,812	317,387
Dividende percepute	29,775	30,576	51,958	38,966	0,000	0,000	0,000	151,275
Supracompensația ajustată = supracompensația – dividende	**15,084**	**16,718**	**3,241**	**0,475**	**40,863**	**45,919**	**43,812**	**166,112**

7.1.5. CONCLUZIE

(265) Comisia constată, în primul rând, că compensațiile acordate Correos pentru îndeplinirea OSU în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 constituie ajutor de stat ilegal.

(266) În plus, compensațiile pentru îndeplinirea OSU constituie ajutor incompatibil în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) din tratat, în măsura în care acestea au supracompensat Correos.

(267) După deducerea dividendelor, supracompensația este egală cu 166,112 milioane EUR.

(268) Suma efectivă care trebuie recuperată poate lua în considerare o ajustare fiscală ([79]), astfel cum se prevede în comunicarea privind recuperarea ([80]), care stipulează la punctul 50 că „*autoritățile naționale au permisiunea de a lua în considerare incidența sistemului fiscal pentru a determina suma care trebuie rambursată. Dacă un beneficiar al ajutorului ilegal și incompatibil a plătit impozit pe ajutorul primit, autoritățile naționale pot, în conformitate cu normele fiscale naționale ale acestora, să deducă suma impozitului plătit din suma totală care trebuie recuperată. Comisia consideră că, în astfel de cazuri, autoritățile naționale vor trebui să se asigure că beneficiarul nu va putea profita de o deducere fiscală suplimentară pretinzând că în urma restituirii venitul său impozabil s-a redus, deoarece aceasta ar însemna că valoarea netă a recuperării a fost inferioară sumei nete primite inițial*”.

(269) Prin urmare, suma efectivă care urmează să fie recuperată poate lua în considerare o ajustare fiscală în ipoteza că Spania va respecta condițiile stabilite la punctul 50 din comunicarea privind recuperarea. De asemenea, aceasta va include dobânzile de la data la care fiecare compensație pentru îndeplinirea OSU a fost pusă la dispoziția Correos până la data recuperării.

([79]) Autoritățile spaniole și-au manifestat intenția de a solicita o ajustare bugetară pentru calcularea sumei care urmează să fie recuperată.
([80]) Comunicare din partea Comisiei — Pentru o punere în aplicare eficientă a deciziilor Comisiei de obligare a statelor membre să recupereze ajutorul de stat ilegal și incompatibil (JO C 272, 15.11.2007, p. 4).

7.2. *SCUTIRILE FISCALE OBȚINUTE DE CORREOS: IMPOZITUL PE BUNURILE IMOBILIARE (IBI) ȘI IMPOZITUL PE ACTIVITĂȚILE ECONOMICE (IAE)*

7.2.1. AJUTOR DE STAT ÎN SENSUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

7.2.1.1. ***Măsură imputabilă statului și acordată prin intermediul resurselor de stat***

(270) Articolul 107 alineatul (1) din tratat prevede ca măsura să fie acordată de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă. Pierderea unui venit fiscal este echivalentă cu un consum al resurselor de stat sub formă de cheltuieli fiscale.

(271) Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în cauza *Banco Exterior de España*, o măsură prin care autoritățile publice acordă anumitor întreprinderi o scutire fiscală care, deși nu implică un transfer de resurse de stat în numerar, conferă beneficiarilor scutirii o situație financiară mai favorabilă decât a celorlalți contribuabili corespunde noțiunii de „resurse de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ([81]).

(272) Prin scutirea societății Correos de la plata impozitului pe bunurile imobiliare și a impozitului pe activitățile economice, autoritățile spaniole renunță la veniturile care constituie resurse de stat.

(273) Prin urmare, Comisia consideră că aceste scutiri fiscale implică o pierdere de resurse de stat și, prin urmare, sunt acordate de stat prin intermediul resurselor de stat.

(274) Autoritățile spaniole și/sau Correos au susținut în observațiile lor că scutirea de la plata IBI nu este imputabilă statului deoarece aceasta rezultă din deciziile instanțelor naționale, și nu a statului în sine (a se vedea considerentele 67 și 102).

(275) Comisia nu este de acord cu acest argument; într-adevăr, în cazul în care o autoritate publică acordă un avantaj unui beneficiar, măsura este prin definiție imputabilă statului, chiar dacă autoritatea în cauză beneficiază de autonomie juridică față de alte autorități publice ([82]). Prin urmare, ajutorul acordat prin intermediul hotărârilor instanțelor naționale este imputabil statului și, prin urmare, poate fi considerat ajutor de stat.

7.2.1.2. ***Avantajul economic selectiv acordat în favoarea unei întreprinderi***

A. **Noțiunea de întreprindere**

(276) Astfel cum se indică în considerentul 162, Correos trebuie să fie considerată o întreprindere pentru furnizarea serviciilor universale care fac obiectul scutirii fiscale.

B. **Avantaj economic**

(277) Forma exactă a măsurii nu este relevantă pentru a determina dacă aceasta conferă sau nu întreprinderii un avantaj economic ([83]). Noțiunea de avantaj se referă nu numai la beneficiile efective, ci și la intervențiile care, sub diverse forme, diminuează taxele suportate în mod normal de bugetul unei întreprinderi ([84]). Prin urmare, o reducere a sarcinilor economice (cum ar fi obligațiile fiscale) poate, de asemenea, să constituie un avantaj.

(278) Correos a fost scutită integral sau parțial de la plata anumite impozite, cum ar fi IBI și IAE, în timp ce celelalte întreprinderi, care desfășoară, de asemenea, activități economice, inclusiv furnizarea de servicii poștale, sunt, în principiu, supuse pe deplin la plata impozitelor respective. Prin urmare, Correos beneficiază de un avantaj economic în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

(279) Scutirile fiscale acordate Correos reduc taxele care sunt incluse în mod normal în costurile sale de funcționare. În consecință, acestea aduc beneficii Correos în comparație cu alte întreprinderi supuse la plata IBI sau IAE, care nu pot beneficia de aceste scutiri.

([81]) Cauza C-387/92, Banco Exterior de España, EU:C:1994:100, punctul 14.
([82]) Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 1996, Air France/Comisia, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, punctul 62.
([83]) Cauza C-280/00, Altmark Trans, EU:C:2003:415, punctul 84.
([84]) Cauza 30/59, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Înalta Autoritate a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, EU:C:1961:2, p. 19; și cauza C-143/99, Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598, punctul 38.

C. **Selectivitate**

(280) O măsură este selectivă în măsura în care favorizează anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

(281) Impozitarea diferențiată trebuie să fie examinată având în vedere jurisprudența referitoare la noțiunea de selectivitate ([85]). O măsură fiscală este selectivă *prima facie* în cazul în care constituie o abatere de la cadrul fiscal general (sau de referință). În acest sens, este necesar să se evalueze dacă măsura favorizează anumite întreprinderi în raport cu alte întreprinderi care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă din perspectiva obiectivului urmărit de sistemul fiscal de referință. Conform jurisprudenței Curții, o măsură selectivă *prima facie* poate fi justificată de logica sistemului fiscal. Cu toate acestea, în această privință pot fi luate în considerare numai motivele intrinseci inerente sistemului fiscal și nu motivele de politică externă. În cazul în care măsura selectivă *prima facie* nu poate fi justificată de logica sistemului fiscal, acesta ar reprezenta un avantaj selectiv și, dacă toate celelalte condiții prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat sunt îndeplinite, măsura constituie un ajutor de stat în sensul acestei dispoziții ([86]).

Impozitul pe bunurile imobiliare (IBI)

Cadrul de referință

(282) Stabilirea sistemului fiscal de referință (sau a cadrului de referință) are o importanță deosebită în cazul măsurilor fiscale, întrucât însăși existența unui avantaj nu poate fi stabilită decât prin raportare la un „sistem fiscal normal" ([87]).

(283) În cazul de față, cadrul de referință ar trebui să fie definit ca fiind IBI, astfel cum este prevăzut în Decretul regal legislativ nr. 2/2004 din 5 martie 2004. Reiese din această lege că, în conformitate cu normele obișnuite, întreprinderile – printre alte persoane fizice și juridice – sunt supuse plății IBI pentru drepturile de proprietate prevăzute la articolul 61 din Decretul regal legislativ nr. 2/2004 asupra proprietăților rurale și urbane și asupra proprietăților cu caracteristici speciale.

Derogare de la cadrul de referință

(284) În conformitate cu articolul 60 din Decretul regal legislativ, IBI „este un impozit direct obiectiv perceput pe valoarea proprietăților în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul Decret legislativ regal". Evenimentul impozabil al IBI este beneficierea de oricare dintre drepturile prevăzute la articolul 61 din Decretul regal legislativ nr. 2/2004 ([88]) asupra proprietăților rurale și urbane și asupra proprietăților cu caracteristici speciale. IBI nu se percepe pe activitate, ci pe valoarea proprietății.

(285) În temeiul articolului 19 alineatul (1) litera (b) din Legea privind serviciile poștale din 1998 și al articolului 22 alineatul (2) din Legea privind serviciile poștale din 2010, Correos are dreptul, în principiu, la o scutire de la plata impozitelor pe activitățile economice legate de serviciile sale în sectorul rezervat (în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998) sau de serviciile universale (în temeiul Legii privind serviciile poștale din 2010). Deși autoritățile spaniole susțin că IBI nu este legat în mod direct de o anumită activitate economică și, prin urmare, Correos nu ar putea beneficia de scutire; în practică, Correos a depus plângeri la instanțele locale deoarece a considerat că era îndreptățită să beneficieze de scutirea de la plata IBI pentru oficiile poștale din anumite orașe.

(286) Scutirea fiscală de la plata IBI aplicabilă Correos constituie o derogare de la sistemul fiscal general al IBI aplicabil în Spania și conferă acesteia un avantaj selectiv. Într-adevăr, prin aplicarea scutirii fiscale, Correos, care este implicată în tranzacții imobiliare la fel ca alte întreprinderi, beneficiază de un avantaj fiscal de care nu beneficiază alte întreprinderi. Prin urmare, măsura constituie o derogare de la regimul fiscal comun al IBI în măsura în care aceasta face distincție între operatorii economici care, având în vedere obiectivul urmărit de sistemul fiscal al IBI (care este de a impozita drepturile de proprietate imobiliară locativă prevăzute la articolul 61 din Decretul regal legislativ nr. 2/2004 asupra zonelor rurale și urbane), se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă ([89]).

([85]) Cauzele conexate C-78/08 - C-80/08, Paint Graphos și alții, EU:C:2011:550, punctul 49 și următoarele.
([86]) A se vedea cauza C-143/99, Adria-Wien Pipeline, EU:C:2001:598.
([87]) Cauzele T-211/04 și T-215/04, Comisia și Spania/Government of Gibraltar și Regatul Unit, EU:T:2008:595, punctul 80.
([88]) Concesiunea administrativă asupra proprietății în sine sau asupra serviciilor publice pentru care este utilizată proprietatea, dreptul real de locațiune, dreptul de uzufruct și dreptul de proprietate imobiliară locativă.
([89]) A se vedea, printre altele, cauza C-88/03, Portugalia/Comisia, EU:C:2006:511, punctul 56; Cauzele conexe C-78/08-C-80/08, Paint Graphos și alții, EU:C:2011:550, punctul 49.

Logica intrinsecă a sistemului fiscal

(287) Cu titlu preliminar, Comisia concluzionează că scutirea fiscală de la plata IBI aplicabilă Correos este selectivă *prima facie*. Cu toate acestea, este necesar în continuare să se stabilească (astfel cum se menționează în considerentul 281) dacă scutirea fiscală de la plata IBI poate fi justificată de natura sau structura generală a sistemului fiscal al IBI prin demonstrarea faptului că măsura rezultă direct din principiile fondatoare sau directoare ale sistemului său fiscal.

(288) Autoritățile spaniole și/sau Correos nu au furnizat înainte de adoptarea deciziei de inițiere a procedurii din 2016 sau pe parcursul procedurii oficiale de investigare niciun argument care să demonstreze că scutirea fiscală de la plata IBI ar rezulta din aplicarea unui principiu director al sistemului fiscal al IBI. De asemenea, Comisia nu a fost în măsură să identifice o astfel de justificare. Logica inerentă a sistemului fiscal al IBI este de a impozita drepturile de proprietate prevăzute la articolul 61 din Decretul regal legislativ nr. 2/2004 asupra proprietăților rurale și urbane și asupra proprietăților cu caracteristici speciale. Aplicarea scutirii totale de la plata IBI exclusiv în cazul Correos nu se încadrează în logica sistemului fiscal al IBI.

Concluzie

(289) Având în vedere că autoritățile spaniole nu au prezentat pe parcursul procedurii oficiale de investigare niciun argument care să contrazică evaluarea Comisiei, Comisia confirmă concluzia preliminară formulată în decizia de inițiere a procedurii din 2016 potrivit căreia scutirea fiscală de la plata IBI acordată în favoarea Correos constituie un avantaj selectiv care nu poate fi justificat prin natura și logica sistemului fiscal al IBI.

Impozitul pe activități economice (IAE)

Cadrul de referință

(290) Din articolul 78 din Decretul regal legislativ nr. 2/2004 rezultă că întreprinderile care desfășoară activități economice, comerciale, profesionale sau artistice fac obiectul IAE. Impozitul IAE pe serviciile poștale și telecomunicații este prevăzut în grupa de tarife 847 „Servicii poștale și telecomunicații" din Decretul regal legislativ nr. 1175/1990 din 28 din septembrie. În consecință, cadrul de referință este IAE, astfel cum este prevăzut în Decretul regal legislativ nr. 2/2004 din 5 martie 2004.

Derogare de la cadrul de referință

(291) Nota 3 la grupa de tarife 847 din Decretul regal legislativ nr. 1175/1990 prevede că entitatea comercială publică Correos are dreptul să plătească numai 50 % din valoarea taxei stabilite pentru întreprinderile vizate de grupa de tarife 847 „Servicii poștale și telecomunicații".

(292) Scutire fiscală parțială de la plata IAE aplicabilă Correos constituie o derogare de la sistemul fiscal al IAE aplicabil activităților economice, comerciale, profesionale și artistice în general și serviciilor poștale și telecomunicațiilor în special. Prin urmare, se poate considera că această scutire acordă un avantaj selectiv în beneficiul Correos. Într-adevăr, prin aplicarea scutirii fiscale de 50 %, Correos, care este implicată în activități economice în general și în servicii poștale în special, beneficiază de un avantaj fiscal de care alte întreprinderi în general și alți operatori poștali în special nu beneficiază. Prin urmare, măsura constituie o derogare de la regimul comun al IAE aplicabil tuturor întreprinderilor în general și operatorilor de servicii poștale și de telecomunicații în special, în măsura în care aceasta face distincție între operatorii economici care, din perspectiva obiectivului IAE (care este de a impozita desfășurarea unei activități economice), se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă ([90]). Prin urmare, Comisia concluzionează că scutirea parțială de la plata IAE aplicabilă CORREOS este selectivă *prima facie*.

Logica intrinsecă a sistemului fiscal

(293) Prin urmare, este necesar să se stabilească, în conformitate cu jurisprudența Curții, dacă scutirea fiscală de la plata IAE acordată Correos poate fi justificată de natura sau structura generală a sistemului fiscal al IAE prin demonstrarea faptului că măsura rezultă direct din principiile fondatoare sau directoare ale sistemului său fiscal.

([90]) A se vedea, printre altele, cauza C-88/03, Portugalia/Comisia, EU:C:2006:511, punctul 56; cauzele conexate C-78/08-C-80/08, Paint Graphos și alții, EU:C:2011:550, punctul 49.

(294) Correos susține că scutirea de la plata IAE ar fi justificată de logica intrinsecă a sistemului fiscal al IAE, întrucât logica intrinsecă a IAE ar fi impozitarea activităților economice cu scopul de a interveni în producerea sau distribuirea de bunuri și servicii, iar Correos nu desfășoară doar activități economice care constau în producția de bunuri și servicii, ci și în furnizarea de servicii publice, cum ar fi OSU, care nu urmăresc un obiectiv economic (a se vedea considerentul 70).

(295) Comisia nu este de acord cu acest argument. Îndeplinirea OSU este o activitate economică, iar o scutire de la plata impozitului care ar viza OSU ar trebui să fie considerată ajutor de stat, care ar putea fi compatibil în cazul în care a respectat normele SIEG privind compatibilitatea. Acest argument pare să vină în contradicție cu cererea Correos ca scutirile fiscale de la plata IAE și IBI să nu fie evaluate luând în considerare Legea privind serviciile poștale din 1998 sau 2010, care însărcinează Correos cu îndeplinirea OSU, ci prin trimitere directă la legislația care reglementează fiecare impozit (a se vedea considerentul 66). Comisia remarcă în această privință că societatea Correos nu a susținut că scutirile fiscale de la plata IAE ar putea constitui compensații pentru îndeplinirea OSU.

(296) În consecință, Comisia consideră că nu s-a demonstrat că scutirea de la plata IAE ar putea fi justificată de logica sistemului fiscal al IAE.

Concluzie

(297) Comisia confirmă concluzia preliminară formulată în decizia de inițiere a procedurii din 2016 potrivit căreia scutirea parțială de la plata IAE acordată Correos constituie un avantaj selectiv care nu poate fi justificat prin natura și logica sistemului fiscal al IAE.

7.2.1.3. ***Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale***

(298) Astfel cum se explică în considerentul 204, orice măsură acordată în favoarea Correos este de natură să afecteze concurența și schimburile comerciale dintre statele membre.

7.2.1.4. ***Concluzie***

(299) Pe baza considerațiilor de mai sus, Comisia confirmă evaluarea sa preliminară conform căreia scutirile de la plata IAE și IBI acordate în favoarea Correos îndeplinesc criteriile cumulative pentru existența unui ajutor de stat și, prin urmare, constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

7.2.2. AJUTOR EXISTENT SAU AJUTOR NOU

(300) În ceea ce privește scutirea fiscală de la plata IBI, scutirile fiscale au fost obținute de Correos între 2008 și 2013, prin urmare, după aderarea Spaniei la Uniune în 1986. În consecință, scutirea de la plata impozitului pe bunurile imobiliare nu poate fi considerată ajutor existent.

(301) În ceea ce privește scutirea fiscală de la plata IAE, impozitul a fost introdus prin articolele 79-92 din Legea nr. 39/1988, care reglementează finanțele locale, din 28 decembrie 1988. Taxa a fost introdusă după aderarea Spaniei la Uniune. Prin urmare, scutirea fiscală de la plata IAE nu poate, în mod normal, să fie calificată drept ajutor existent.

(302) Se poate remarca faptul că autoritățile spaniole și/sau Correos susțin că scutirea fiscală de la plata IAE constituie ajutor existent, întrucât scutirea ar rezulta din așanumita cotă pentru licențe, care a fost o formă a impozitului pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale, adoptat prin Decretul nr. 3313/1966 din 29 decembrie 1966 (a se vedea considerentele 71 și 103).

(303) Autoritățile spaniole nu au furnizat Comisiei informații care ar demonstra continuitatea între impozitul pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale din 1966 și IAE din 1988, care a introdus un sistem foarte specific (a se vedea considerentele 42-44). În plus, chiar dacă se presupune că IAE introdusă în 1988 ar putea rezulta din impozitul pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale din 1966, Comisia constată că

autoritățile spaniole recunosc, de asemenea, că Correos a beneficiat de scutirea totală de la plata impozitului pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale din 1966 atunci când era un organism administrativ datorită naturii sale (a se vedea considerentul 103). Correos a fost un organism administrativ până în 1990 (a se vedea considerentul 22), astfel că acesta nu a făcut niciodată *a priori* obiectul impozitului pe activitățile și beneficiile comerciale și industriale din 1966, în timp ce sistemul fiscal al IAE a clasificat în mod clar Correos într-o categorie impozabilă specifică, iar Correos a beneficiat de o reducere de 50 % din suma datorată în cadrul acestei categorii.

(304) Prin urmare, Comisia își menține opinia potrivit căreia scutirea fiscală de la plata IAE nu constituie ajutor existent.

7.2.3. LEGALITATEA MĂSURII DE AJUTOR

(305) Comisia ia act de faptul că scutirile fiscale de la plata IBI și IAE nu au făcut obiectul unei notificări în temeiul articolului 108 alineatul (3) din tratat.

(306) Prin urmare, scutirile fiscale acordate Correos constituie ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (UE) 2015/1589.

7.2.4. COMPATIBILITATEA CU PIAȚA INTERNĂ

(307) Ajutorul de stat este considerat compatibil cu piața internă dacă acesta se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (2) din tratat ([91]) și poate fi considerat compatibil cu piața internă în cazul în care Comisia constată că acesta se încadrează în oricare dintre categoriile enumerate la articolul 107 alineatul (3) din tratat ([92]). Cu toate acestea, statului membru care acordă ajutorul îi revine sarcina de a dovedi că ajutorul de stat acordat este compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (2) sau (3) din tratat.

(308) Comisia observă că scutirile fiscale de la plata IAE și IBI eliberează Correos de costurile pe care aceasta ar fi trebuit în mod normal să le suporte în cadrul gestionării sale curente sau al activităților sale normale. Cu alte cuvinte, aceste scutiri constituie ajutor de exploatare, fără nicio limitare în timp. Ca regulă generală, ajutorul de exploatare nu poate fi considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (2) sau alineatul (3) din tratat.

(309) În plus, autoritățile spaniole nu au invocat niciun argument, înainte de adoptarea deciziei de inițiere a procedurii din 2016 sau pe parcursul procedurii oficiale de investigare, care să demonstreze că scutirile fiscale de la plata IAE și IBI acordate Correos s-ar putea încadra în oricare dintre excepțiile enumerate la articolul 107 alineatul (2) sau alineatul (3) din tratat.

(310) De asemenea, autoritățile spaniole nu au furnizat nicio justificare, înainte de adoptarea deciziei de inițiere a procedurii din 2016 sau pe parcursul procedurii oficiale de investigare, potrivit căreia scutirile de la plata IBI și IAE (care se aplică în orice caz nu numai în cazul SIEG, ci și al în cazul activităților comerciale) ar putea fi compatibile în temeiul articolului 106 alineatul (2).

7.2.5. CONCLUZIE

(311) Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că scutirile fiscale de la plata IBI și IAE constituie ajutor de stat incompatibil, iar sumele corespunzătoare trebuie recuperate.

(312) Correos susține în această privință că, inclusiv dacă Comisia ar considera că scutirile fiscale de la plata IBI ar fi incompatibile, acestea nu ar putea fi recuperate din cauza principiului autorității de lucru judecat, care ar implica, potrivit Correos, că hotărârea Curții Supreme a Spaniei nu ar mai putea fi pusă sub semnul întrebării (a se vedea considerentul 69).

(313) Comisia nu împărtășește opinia exprimată de Correos în această privință.

([91]) Excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (2) din tratat se referă la: (a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali; (b) ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare; și (c) ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germania.

([92]) Excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) din tratat se referă la: (a) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea anumitor regiuni; (b) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru; (c) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice; (d) ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului; și (e) ajutoarele stabilite prin decizie a Consiliului.

(314) În primul rând, Curtea Supremă a Spaniei nu s-a pronunțat asupra existenței sau inexistenței ajutorului în cazul scutirilor de la plata IBI acordate de către instanțele locale (a se vedea considerentele 40 și 41). Singura concluzie a Curții Supreme a fost că scutirile de la plata IBI nu erau justificate. Potrivit explicațiilor furnizate de autoritățile spaniole, Curtea nu a avut, de asemenea, competența de a dispune recuperarea. Principiul autorității de lucru judecat nu poate, prin urmare, să fie invocat în acest context, având în vedere că nu există de fapt nicio hotărâre care să stabilească că societatea Correos nu ar trebui să ramburseze sumele aferente.

(315) În al doilea rând, examinarea compatibilității ajutorului este o competență exclusivă a Comisiei și, în măsura în care există ajutor de stat, instanțele naționale nu ar putea să se pronunțe asupra compatibilității și recuperării.

(316) Suma care trebuie recuperată în cazul scutirii de la plata IBI în termeni nominali corespunde sumei scutirilor acordate Correos de către instanțele locale între 2008 și 2013 și se ridică la 752 840,50 EUR. Suma efectivă care trebuie recuperată include dobânzile de la data la care fiecare rambursare a impozitelor a fost plătită către Correos și până la data recuperării lor efective.

(317) Suma care trebuie recuperată pentru scutirea parțială de la plata IAE în termeni nominali corespunde sumei totale a reducerii IAE acordate Correos în perioada 2004-2017: 113 591,24 EUR. Suma efectivă care trebuie recuperată va include dobânzile de la data la care IAE reduse au fost plătite de Correos și până la data recuperării lor efective.

7.3. *TREI MAJORĂRI DE CAPITAL ACORDATE ÎN 2004, 2005 ȘI, RESPECTIV, 2006*

7.3.1. AJUTOR DE STAT ÎN SENSUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

(318) Autoritățile spaniole au susținut că cele trei majorări de capital acordate Correos în 2004 (16 milioane EUR), 2005 (16 milioane EUR) și 2006 (16 milioane EUR) respectă principiul investitorului în economia de piață și, prin urmare, nu constituie ajutor de stat.

(319) Potrivit autorităților spaniole, aceste majorări de capital au făcut parte din planul de afaceri strategic al Correos pentru perioada 2001-2006, în scopul de a compensa încetinirea pieței serviciilor poștale. Acesta a inclus investiții în infrastructura, structura organizatorică și procesul de automatizare ale Correos.

(320) În urma îndoielilor exprimate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii din 2016, autoritățile spaniole au furnizat Comisiei argumente suplimentare în favoarea respectării principiul investitorului în economia de piață (a se vedea secțiunea 4.1.3), și anume:

— perspectivele Correos erau pozitive la momentul investiției pe baza unor planuri multianuale ex-ante. În special, planurile multianuale pentru perioada 2004-2006 au prevăzut o îmbunătățire a rentabilității Correos în ceea ce privește stabilitatea profitului în cazul în care nu există nicio activitate de investiții. În acest sens, majorările de capital au fost un element-cheie în obținerea *ex ante* a rentabilității preconizate a întreprinderii;

— modernizarea societății a fost o decizie de afaceri coerentă care ar fi fost admisă de orice acționar, în mod specific pentru perioada 2004-2006 activitatea de investiții a fost mai ridicată decât media pentru perioada 1994-2004, prin urmare, majorările de capital au fost parte a răspunsului la nevoia unei finanțări suplimentare;

— societatea a înregistrat profit în urma investițiilor (chiar dacă se exclude compensarea pentru îndeplinirea OSU primită de Correos);

— un studiu independent *ex post* (realizat de Ernst & Young) bazat pe date *ex ante* a concluzionat că randamentul preconizat al investițiilor realizate de statul spaniol în societatea Correos a fost mai mare decât costul lor de capital la momentul investițiilor.

(321) Comisia este de acord că investițiile finanțate parțial de statul spaniol în societatea Correos sunt tipice pentru măsurile de modernizare aplicate în sectorul poștal ca răspuns la încetinirea pieței serviciilor poștale. Deciziile statului s-au bazat pe planuri multianuale, care au prevăzut în mod clar o îmbunătățire a rentabilității Correos, iar aceasta a fost confirmată, de asemenea, de fapte. De asemenea, studiul Ernst & Young confirmă faptul că investițiile au fost o decizie economică rațională la momentul respectiv.

7.3.2. CONCLUZIE

(322) Comisia este de opinie că majorările de capital realizate în perioada 2004-2006 pot fi considerate ca fiind conforme cu principiul investitorului în economia de piață și, prin urmare, nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

7.4. *COMPENSAȚIILE ACORDATE CORREOS PENTRU ORGANIZAREA ALEGERILOR*

7.4.1. AJUTOR DE STAT ÎN SENSUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (1) DIN TRATAT

7.4.1.1. ***Măsură imputabilă statului și acordată prin intermediul resurselor de stat***

(323) Compensația este plătită direct din bugetul general al statului și este imputabilă statului și acordată prin intermediul resurselor de stat.

7.4.1.2. ***Avantajul economic selectiv acordat în favoarea unei întreprinderi***

A. **Noțiunea de întreprindere**

(324) Din jurisprudență rezultă că articolul 107 din tratat nu se aplică în cazul în care statul acționează „prin exercitarea prerogativelor de autoritate publică” ([93]) sau în care entitățile publice acționează „în calitatea lor de autorități publice” ([94]). Se poate considera că o entitate acționează prin exercitarea prerogativelor de autoritate publică în cazul în care activitatea respectivă este o sarcină care face parte din funcțiile esențiale ale statului sau este legată de funcțiile respective prin natura sa, prin obiectivul său și prin normele care se aplică în cazul acesteia ([95]). În general, cu excepția cazului în care statul membru în cauză a decis să introducă mecanisme de piață, activitățile care fac parte în mod intrinsec din prerogativele autorității oficiale și care sunt exercitate de stat nu constituie activități economice.

(325) În cazul de față, serviciile furnizate de Correos fac parte din obligația statului de a reglementa și de a organiza procedura electronică, care recunoaște dreptul la vot, fie în persoană, fie prin buletine de vot prin corespondență. Autoritățile spaniole și/sau Correos susțin că toate activitățile desfășurate de Correos în contextul organizării alegerilor ar trebui considerate ca făcând parte din prerogativele statului și că, prin urmare, Correos nu ar trebui să fie considerată drept o întreprindere atunci când desfășoară aceste activități (a se vedea considerentele 79-81, 118 și 119).

(326) Comisia consideră că activitățile care sunt legate în mod direct de procedura de votare, cum ar fi distribuirea prin poștă a buletinelor de vot, trimiterea de materiale de către Biroul de înregistrare a alegătorilor pe listele electorale (de exemplu, carduri de înregistrare pentru alegători) și colectarea documentației electorale după ce numărătoarea este finalizată, fac parte din funcțiile esențiale ale statului. Prin urmare, Comisia este de acord cu autoritățile spaniole că aceste activități nu pot fi considerate activități economice și că finanțarea lor nu reprezintă ajutor de stat, întrucât, pentru aceste activități, Correos nu poate fi considerată o întreprindere.

(327) Cu toate acestea, în ceea ce privește transmiterea prin poștă a materialelor electorale ale candidaților politici, situația este diferită. În decizia sa privind Poste Italiane ([96]), Comisia a considerat că distribuirea de materiale electorale de către Poste Italiane la un tarif subvenționat redus a constituit o activitate economică și că, prin urmare, compensația pentru acest serviciu a constituit ajutor de stat. Această măsură este foarte similară cu sistemul italian (și anume, candidații politici pot trimite broșuri alegătorilor la tarife reduse în anumite condiții, iar statul compensează operatorul poștal pentru costul rezidual) și este în mod clar separabilă de activitățile neeconomice legate în mod direct de procedura de votare desfășurată de Correos. În consecință, în ceea ce privește transmiterea prin poștă a materialelor electorale de către candidații politici, Correos ar trebui să fie considerată o întreprindere în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

([93]) Cauza 118/85, Comisia/Italia, EU:C:1987:283, punctele 7 și 8.
([94]) Cauza C-30/87, Bodson, EU:C:1988:225, punctul 18.
([95]) A se vedea, în special, cauza C-364/92, SAT, EU:C:1994:7, punctul 30 și cauza C-343/95 Calì & Figli, EU:C:1997:160, punctele 22-23.
([96]) A se vedea Decizia Comisiei privind măsura SA.33989 (2012/NN) pusă în aplicare de Italia în favoarea Poste Italiane.

(328) Având în vedere conținutul serviciului, alți operatori poștali ar putea fi în măsură, de asemenea, să asigure acest serviciu în schimbul compensației publice ([97]). Acest lucru este demonstrat de faptul că toți candidații politici utilizează în prezent sistemul instituit de stat (și, prin urmare, aleg Correos) pentru a transmite broșurile lor deoarece trebuie doar să plătească un preț scăzut pentru fiecare trimitere poștală. Cu toate acestea, în cazul în care doresc să distribuie mai mult de o trimitere poștală pe cetățean, aceștia trebuie să plătească prețul întreg și, în acest caz, aleg în mod liber să utilizeze Correos sau alți operatori poștali (în special în zonele urbane) pentru realizarea acestei sarcini.

B. **Avantaj economic**

(329) Compensația acordată Correos pentru transmiterea prin poștă a materialelor electorale de către candidații politici este concepută astfel încât să acopere integral sau parțial costul net suportat de Correos în efectuarea serviciului în cauză. Fără această compensație, Correos ar trebui să suporte ea însăși aceste costuri. Compensația constituie, prin urmare, un avantaj în favoarea Correos deoarece aceasta eliberează Correos de o sarcină pe care altfel ar fi trebuit să o suporte în lipsa compensației.

C. **Selectivitate**

(330) Măsura este în mod evident selectivă deoarece favorizează doar o singură întreprindere: Correos.

7.4.1.3. ***Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale***

(331) Astfel cum se explică în considerentul 204, orice măsură acordată în favoarea Correos este de natură să afecteze concurența și schimburile comerciale dintre statele membre.

7.4.1.4. ***Concluzie***

(332) Comisia consideră că finanțarea pentru distribuirea de materiale electorale pentru candidații politici constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

7.4.2. AJUTOR EXISTENT SAU AJUTOR NOU

(333) Potrivit autorităților spaniole și Correos (a se vedea considerentele 83-85 și 121), în cazul în care finanțarea pentru distribuirea de materiale electorale pentru candidații politici constituie ajutor de stat, aceasta ar fi ajutor existent, deoarece este anterioară aderării Spaniei la Comunitatea Economică Europeană în 1986.

(334) Potrivit explicațiilor prezentate de autoritățile spaniole, în special compensația acordată candidaților politici pentru distribuirea materialelor electorale a fost stabilită în 1977 fără nicio modificare substanțială.

(335) Pe baza informațiilor prezentate de autoritățile spaniole, Comisia ia act de faptul că schema, care datează din 1977, a prevăzut tarife fixe reduse care au fost aplicabile tuturor alegerilor (locale, regionale, naționale și la nivelul Uniunii). Pentru fiecare alegere organizată, Correos a primit, de asemenea, o finanțare parțială a costurilor integrale de livrare pe parcursul întregii perioade.

(336) Comisia concluzionează că finanțarea pentru distribuirea de materiale electorale pentru candidații politici constituie ajutor existent în sensul articolului 1 litera (b) din Regulamentul (UE) 2015/1589.

7.4.3. CONCLUZIE

(337) Compensația acordată Correos pentru distribuirea de materiale electorale trimise de candidații politici constituie ajutor existent și va fi tratată separat, în conformitate cu articolele 17, 18 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ([98]).

([97]) Într-adevăr, în conformitate cu punctul 13 din Comunicarea Comisiei privind SIEG: „[d]ecizia unei autorități de a nu permite terților să furnizeze un anumit serviciu (de exemplu, deoarece dorește să furnizeze serviciul prin mijloace proprii) nu exclude existența unei activități economice".

([98]) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

8. **REZUMATUL CONCLUZIILOR**

(338) Compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998, scutirile fiscale de la plata impozitului pe bunuri imobiliare (IBI) și a impozitului pe activitățile economice (IAE) și compensația acordată Correos pentru distribuirea de materiale electorale constituie măsuri de ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, întrucât acestea scutesc Correos de costurile care sunt suportate, în mod normal, de întreprinderile private.

(339) Cele trei majorări de capital acordate în 2004, 2005 și 2006 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, întrucât statul a acționat în conformitate cu principiul investitorului în economia de piață.

(340) Comisia constată că Spania a pus în aplicare în mod ilegal măsurile de ajutor menționate în considerentul 338, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat, cu excepția compensației acordate Correos pentru distribuirea materialelor electorale trimise de candidații politici, care constituie ajutor existent.

(341) Compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 constituie ajutor incompatibil în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) din tratat, în măsura în care acestea au supracompensat Correos.

(342) Scutirile de la plata impozitului pe bunurile imobiliare (IBI) și a impozitului pe activitățile economice (IAE) constituie ajutor incompatibil.

(343) Compensația acordată Correos pentru distribuirea materialelor electorale trimise de candidații politici constituie ajutor existent și va fi tratată separat, în conformitate cu articolele 17, 18 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

9. **RECUPERARE**

(344) În conformitate cu tratatul și cu jurisprudența consacrată a Curții de Justiție, Comisia are competența de a decide dacă statul membru în cauză trebuie să anuleze sau să modifice ajutorul atunci când constată că acesta este incompatibil cu piața internă ([99]). De asemenea, Curtea a susținut în mod consecvent că obligația impusă unui stat membru de a anula ajutorul considerat de Comisie ca fiind incompatibil cu piața internă are rolul de a restabili situația existentă anterior ([100]).

(345) În acest context, Curtea a stabilit faptul că obiectivul este atins de îndată ce beneficiarul a rambursat sumele acordate prin intermediul ajutorului ilegal, pierzând astfel avantajul de care beneficiase față de concurenții săi de pe piață, iar situația anterioară plății ajutorului este restabilită ([101]).

(346) În concordanță cu jurisprudența, articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 prevede că „atunci când adoptă decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar […]”.

(347) Astfel, având în vedere că compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 (în măsura în care acestea au supracompensat Correos) și scutirile de la plata impozitului pe bunurile imobiliare (IBI) și a impozitului pe activitățile economice (IAE) au fost puse în aplicare cu încălcarea articolului 108 din tratat și că trebuie să fie considerate drept ajutor ilegal și incompatibil, acestea trebuie să fie recuperate în vederea restabilirii situației care exista pe piață înainte de acordarea lor.

(348) Sumele nominale care trebuie să fie recuperate și care corespund diferitelor măsuri de ajutor incompatibile sunt de 166,112 milioane EUR pentru compensațiile pentru îndeplinirea OSU acordate Correos în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998 (a se vedea considerentul 267), de 752 840,50 EUR pentru scutirile de la plata IBI (a se vedea considerentul 316) și de 113 591,24 EUR pentru scutirile parțiale de la plata IAE (a se vedea considerentul 317).

([99]) A se vedea cauza C-70/72, Comisia/Germania, Rec., 1973, p. 813, punctul 13.
([100]) A se vedea cauzele conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92, Spania/Comisia, Rec., 1994, p. I-4103, punctul 75.
([101]) A se vedea cauza C-75/97, Belgia/Comisia, Rec., 1999, p. I-030671, punctele 64 și 65.

(349) Recuperarea ar trebui să acopere intervalul de timp cuprins între data la care beneficiarul a obținut avantajul, și anume data la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarului, și data recuperării efective, iar sumele care urmează a fi recuperate ar trebui să fie purtătoare de dobândă până la recuperarea efectivă. Aceasta poate, de asemenea, lua în considerare o ajustare fiscală, astfel cum se menționează în considerentele 268-269,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Suma în valoare de 317,387 milioane EUR, acordată Correos sub formă de compensații pentru îndeplinirea obligației de serviciu universal în temeiul Legii privind serviciile poștale din 1998, pusă în aplicare de Spania cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat, constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

Din suma menționată în paragraful anterior, suma de 166,112 milioane EUR este incompatibilă cu piața internă, având în vedere faptul că aceasta constituie o supracompensare a Correos.

Articolul 2

Ajutorul de stat în valoare de 752 840,50 EUR acordat Correos sub forma unei scutiri de la plata impozitului pe bunurile imobiliare (*Impuesto sobre Bienes Inmuebles*), pus în aplicare în mod ilegal de Spania cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat, este incompatibil cu piața internă.

Articolul 3

Ajutorul de stat în valoare de 113 591,24 EUR acordat Correos sub forma unei scutiri parțiale de la plata impozitului pe activitățile economice (*Impuesto de Actividades Económicas*), pus în aplicare în mod ilegal de Spania cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat, este incompatibil cu piața internă.

Articolul 4

Aportul de capital pentru Correos realizat de Spania în 2004, 2005 și 2006 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

Articolul 5

Ajutorul de stat sub forma unei compensații acordate Correos pentru distribuirea de materiale electorale constituie ajutor existent în sensul articolului 1 litera (b) din Regulamentul (UE) 2015/1589.

Articolul 6

(1) Spania recuperează ajutoarele incompatibile acordate în cadrul măsurilor menționate la articolele 1, 2 și 3.

(2) Valoarea ajutorului de stat menționat la articolul 1 al doilea paragraf poate fi redusă suplimentar prin deducerea impozitului care a fost plătit pe ajutorul primit, cu condiția ca beneficiarul să nu poată beneficia de o deducere fiscală suplimentară, astfel cum se menționează la punctul 50 din comunicarea privind recuperarea.

(3) Sumele care urmează să fie recuperate sunt purtătoare de dobândă de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarului până la data recuperării lor efective.

(4) Dobânda se calculează pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004.

(5) Spania anulează toate plățile restante ale ajutoarelor menționate la articolele 1, 2 și 3, cu efect de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 7

(1) Recuperarea ajutoarelor menționate la articolele 1, 2 și 3 este imediată și efectivă.

(2) Spania se asigură că prezenta decizie este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 8

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Spania transmite Comisiei următoarele informații:

(a) suma totală (principalul și dobânzile de recuperare) care trebuie recuperată de la beneficiar;

(b) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor planificate în vederea conformării cu prezenta decizie;

(c) documente care să demonstreze că beneficiarul a fost somat să ramburseze ajutorul.

(2) Spania informează Comisia cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește măsurile naționale adoptate în vederea punerii în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea ajutoarelor menționate la articolele 1, 2 și 3. Aceasta prezintă imediat, la simpla solicitare a Comisiei, informații privind măsurile deja adoptate și cele planificate pentru conformarea cu prezenta decizie. De asemenea, aceasta furnizează informații detaliate privind valoarea ajutoarelor și a dobânzilor deja recuperate de la beneficiar.

Articolul 9

Prezenta decizie se adresează Regatului Spaniei.

Adoptată la Bruxelles, 10 iulie 2018.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei